

DAMIAN RENISZYN

PORTFOLIO

2012 - 17

www.damianreniszyn.com
damianreniszyn@gmail.com
tel.: +48 505 483 189

updated 05.2017

BIO

ur. 1989 w Jeleniej Górze. Mieszka i pracuje w Poznaniu, Warszawie i Dębowym Gaju.

W 2014 roku uzyskał dyplom na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W tym samym roku otrzymał Główną Nagrodę podczas 34. edycji Konkursu im. Marii Dokowicz - Najlepsze Dyplomy UAP. Obecnie jest doktorantem na macierzystej uczelni (Interdyscyplinarne Studia Doktoranckie na Wydziale Komunikacji Multimedialnej). Wykładał w School of Form w Poznaniu.

Rzeźbiarz, tworzy obiekty, fotografie, instalacje multimedialne i wideoperformanse. W swoich realizacjach zwraca uwagę na odbiór sztuki zmysłem dotyku. Podejmuje krytykę funkcjonowania instytucji sztuki oraz praktyk wystawienniczych. Analizuje sytuacje z pozoru bezsensowne i niepotrzebne, czyniąc z nich punkt wyjścia do budowania obiektów.

SOLO

- 2018 Wcisk, BWA Jelenia Góra (wkrótce)
- 2017 Królicza nora, Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Laboratorium Sztuki, Toruń
- 2014 NOWY INTERAKCJONIZM, Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań (z Justyną Olszewską)
- 2013 (NIE)AKTYWNIE, Teatr Polski w Poznaniu

WYSTAWY ZBIOROWE (SELEKCJA)

- 2017 Przesilenia, BWA Katowice (lipiec)
- 2017 Poznań Design Festiwal, Nowa Gazownia, Poznań
- 2017 Interplay, Schafhof - European House of Art, Freising, DE
- 2016 Dotyk, BWA Bydgoszcz
- 2016 Instytucja sztuki, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2016 Dotyk, BWA Kielce
- 2016 Sprawdzam!, BWA Jelenia Góra
- 2015 Rewitalizacja - wtórność w dobie nadprodukcji, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko
- 2015 Przejścia Graniczne, Galeria Biała, Lublin
- 2015 Klasycy i adepci polskiej sztuki performance, ASP, Katowice
- 2015 ".", Galerii Szara Kamienica, Cracow Gallery Weekend KRAKERS
- 2015 (Nie) dotykaj!, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń
- 2014 34. Konkurs im. Marii Dokowicz, Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2014 NIE/SAMOWITE, Galeria STARTER, Warszawa
- 2014 EKSTREMA, inSPIRACJE, Miejska Galeria Sztuki 13 MUZ, Szczecin
- 2014 Mdłości, Miejska Galeria Sztuki 13 MUZ, Szczecin
- 2014 Mdłości, Galeria Aula Wielka Zbrojownia ASP Gdańsk
- 2014 Mdłości, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
- 2013 Market ART, Galeria SŁODOWNIA+1, Stary Browar, Poznań
- 2013 Festiwal Wiosna Młodych, Centrum Kultury Zamek, Poznań
- 2012 UNTOUCHABLE, Mediations Biennale Poznań
- 2012 FORGET ME, Galeria Aula, Poznań

STYPENDIA

- 2017 Program Stypendialny YES
- 2015 Stypendium Artystyczne Miasta Poznań
- 2014 Stypendium 34. edycji Konkursu im. Marii Dokowicz za najlepszą pracę dyplomową

OSIĄGNIĘCIA | NAGRODY

- 2016 Finalista WOOF WOOF ARF ARF
- 2016 Artist-in-Residence, Schafhof - Europäisches Künstlerhaus Oberbayern, Freising (DE), we współpracy z Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko
- 2014 Finalista WOOF WOOF ARF ARF
- 2014 Finalista NIE/SAMOWITE, Galeria STARTER, Warszawa
- 2014 Finalista 10. Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Wizualnej inSPIRACJE/Xtreme
- 2013 I Nagroda w konkursie na projekt i realizację statuetki Nagrody Publiczności, Teatr Polski w Poznaniu
- 2013 Wyróżnienie Jury w kategorii portfolio, Festiwal Artystyczny MARKET ART
- 2012 Wyróżnienie Specjalne Jury w konkursie UNTOUCHABLE, Mediations Biennale

PROJEKTY BADAWCZE | WARSZTATY

- 2015 *Błąd w sztuce*, plener artystyczny, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Vysoká škola výtvarných umení (Bratysława, Słowacja), Skoki
- 2015 *Rewitalizacja – wtórność w dobie nadprodukcji*, *Ogólnopolska Płaszczyna Współpracy Akademickiej*, plener artystyczny, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko, 2015
- 2014 *Polish Art Tomorrow*, (ongoing)
- 2014 *Aesthetics & Bias*, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu (Polska), Bezalel Academy of Art and Design Jerozolima (Izrael), Poznań 2013/Tel-Awiw, Jerozolima
- 2013 *UAP-SHNU*, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu (Polska), Shanghai Normal University (Chiny), Mara University of Technology Kuala Lumpur (Malezja), Skoki

- 2010 *GROUND: Strategies of Culture Collaborative Methods and Site-Specific practices*, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu (Polska), Taidekoulu MAA (Finlandia), MoKS Center for Art And Social Practice (Estonia), Skoki

BIBLIOGRAFIA

- 2017 Natalia Cieślak, Znikający trickster. O twórczości Damiana Reniszyna, *Kwartalnik Rzeźby „Orońsko”*, styczeń-czerwiec 2017, nr 1-2/2017
- 2017 *Damian Reniszyn, Królicza nora*, Daga Ochendowska, Magazyn SZUM, nr 16, str. 190-191, ISSN 2300-3391
- 2016 *Performatywne gry z dotykiem: ambiwalencje sztuki haptycznej.*, Marta Smolińska, *Zeszyty Artystyczne 2016*, nr 2, s. 115–122
- 2016 *Czarna dziura, Woof Woof Arf Arf*, magazyn artystyczno-naukowy, nr 3, grudzień 2016, UA w Poznaniu, ISSN: 2391-8896
- 2016 *Instytucja sztuki*, Galeria Miejska Arsenal, Poznań, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, ISBN 978-83-64447-87-7
- 2016 *Dotyk/The Touch*, BWA Kielce, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, ISBN 978-83-64653-08-7
- 2016 *Sprawdzam!*, Galeria Sztuki BWA Jelenia Góra, 2016, 978-83-87871-95-6
- 2016 *Ogólnopolska Płaszczyna Współpracy Akademickiej / All-Poland Platform of Academic Cooperation*, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko 2015, ISBN 978-83-64653-06-3
- 2015 *Klasycy i adepci polskiej sztuki performance*, Sławomir Brzoska, Katowice 2015, UA w Poznaniu, ISBN 978-83-63533-74-8
- 2015 *A jednak dotykać...*, Lena Wicherkiewicz, *Format*, Nr 71
- 2015 *A jednak nie dotykaj!*, Marta Lisok, *Dwutygodnik*, <http://www.dwutygodnik.com/artukul/5900-a-jednak-nie-dotykaj.html>
- 2015 *D_14.*, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, ISBN 978-83-63533-67-0
- 2015 *Bezgranicznie*, Lena Wicherkiewicz, *Przejścia Graniczne*, Galeria Biała, Centrum Kultury w Lublinie, ISBN 978-83-6219134-5
- 2015 *(Nie)dotykaj! Wystawa do przeżycia*, Natalia Cieślak, *MAGAZYN O.PL*, <http://magazyn.o.pl/2015/natalia-cieslak-nie-dotykaj-wystawa-do-przezycia/>
- 2015 *(Nie)dotykaj! Haptyczne aspekty sztuki polskiej po 1945*, Marta Smolińska, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń, ISBN:978-83-62881-60-4
- 2014 *Subtelne oblicze ekstremy*, Lena Wicherkiewicz *Format*, Nr 69,

- 2014 *Dyskretny urok ekstremy*, Lena Wicherkiewicz, *EXIT*, Nr 3 (99)
- 2014 *Maczużnik, Woof Woof Arf Arf*, magazyn artystyczno-naukowy, nr 1 2014, Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie, ISBN: 978-83-64448-28-7
- 2014 *Niesamowite – lęk, którego nie można ukoić*, Agnieszka Sinicka, w; *NIE/SAMOWITE Galeria Starter*, Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Warszawskiego, ISBN: 978-83-938354-2-3
- 2014 *Damian Reniszyn, Justyna Olszewska. Nowy interakcjonizm*. Mateusz Bieczyński, Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
- 2014 *10. Międzynarodowy Festiwal Sztuki Wizualnej inSPIRACJE/ Xtreme*, Miejska Galeria Sztuki 13 MUZ, Szczecin, katalog wystawy
- 2014 *Mięso i lukier*, Natalia Cieślak,
<http://magazyn.o.pl/2014/natalia-cieslak-mieso-i-lukier/#/>
- 2014 *MDŁOŚCI. Sztuka, która podchodzi do gardła*, Marta Smolińska, Galeria Sztuki WOZOWNIA ISBN 978-83-63211-28-8
- 2012 *GROUND: Strategies of Culture Collaborative Methods and Site-Specific practices*, ISBN 978-83-63533-02-1

TEKSTY

- 2017 *Sztuka w rękach trickstera?*, Kwartalnik Rzeźby „Orońsko”, styczeń-czerwiec, nr 1-2/2017

ARTIST-in-RESIDENCE

- 2016 Schaffhof - Europäisches Künstlerhaus Oberbayern (European House of Art), Freising (DE), we współpracy z Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku

PRACE W ZBIORACH

Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku

SOLO SHOWS

2013 - 17

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Laboratorium Sztuki, Toruń
2017
solo show

WCISK

detal
wydruk cyfrowy na papierze Canson, 50 x 33 cm

Wczołgała się więc (...) do króliczej nory nie myśląc o tym, jak się później stamtąd wydostanie.

Lewis Carroll *Alicja w Krainie Czarów*

Wystawa *Królicza nora* stanowi przegląd twórczości Damiana Reniszyna z ostatnich lat. Zainteresowania artysty koncentrują się na badaniu alternatywnych dróg percepcji sztuki i podważeniu przekonania o „nietykalności” obiektu artystycznego. Prezentowane na wystawie prace odnoszą się do dwóch głównych obszarów jego poszukiwań: doświadczania sztuki za pomocą zmysłu dotyku oraz eksplorowania nowych technologii

Zawarta w tytule ekspozycji metafora, zaczerpnięta z książki Lewisa Carrolla *Alicja w Krainie Czarów*, dotyka istotnego wątku przewijającego się w praktyce twórczej Reniszyna. Ważną rolę odgrywają tu otwory – napotkane w najbliższym otoczeniu lub wydrążone w wykreowanych przez artystę obiektach – z jakimi wchodzi on w specyficzną interakcję: w dziurach umieszcza bowiem swoją głowę lub kończyny. Jego działania, takie jak przeprowadzony w Izraelu w przestrzeni publicznej performans *Wcisk* (2014), kojarzyć się mogą z próbą pójścia śladem Alicji, która przecisnąwszy się w głąb króliczej nory znalazła się w alternatywnym świecie, gdzie obowiązują inne reguły i odmienna logika zdarzeń. Potrzeba choć chwilowego wyjścia poza schemat i oderwania się od skostniałych reguł rządzących rzeczywistością (w różnych jej przejawach) wiąże się z podjęciem ryzyka i gotowością poniesienia trudnych do przewidzenia konsekwencji – nigdy przecież nie wiadomo, czy uda się bezpiecznie powrócić z tej podróży.

Artysta, którego postać przewija się w większości prezentowanych na wystawie prac, występuje w roli mediatora między odbiorcą a obiektem artystycznym. To zarazem trickster zachęcający do specyficznego „zanurzenia się” w dzieło sztuki – namawia do podjęcia gry łamiącej przyzwyczajenia i podważającej zwyczaje panujące w instytucji wystawienniczej. Na ekspozycji możemy doświadczyć sztuki na wiele różnych sposobów – poprzez wnikliwą obserwację, empiryczne zbadanie, utożsamienie czy też zabawę. Reniszyn czyni ze swoich prac obiekty generujące doznania zakorzenione nie tylko w zmyśle wzroku, ale także dotyku czy też motoryce ciała. Połączenie się widza z obiektem artystycznym, do jakiego dochodzi np. w *Obiekcie do ręki* (2013), skutkuje tym, że staje się on aktywnym uczestnikiem sytuacji percepcyjnej, której konsekwencją są nowe doświadczenia estetyczne dzieła sztuki.

Podczas gdy odbiór instalacji rzeźbiarskich Reniszyna opiera się na bezpośrednim kontakcie odbiorcy z pracą, w realizacjach wideo czy projektach przygotowanych przy użyciu nowych technologii akcent położony zostaje na dematerializację obiektu, funkcjonującego poza realną przestrzenią. Odwołując się do charakterystycznego dla kultury epoki postinternetowej aspektu wirtualności, artysta płynnie przechodzi od realności do złudzenia – zupełnie jak Alicja, która porzuciła świat materialny na rzecz tego, co sztucznie wykreowane czy nawet nieracjonalne. W zrealizowanym w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku wideo *Zwis* (2015) igra z prawami grawitacji, jednocześnie zmuszając widza do wytężenia wzroku i wysłedzenia ledwie wyczuwalnych drgań w obrębie pola obrazowego. W najnowszych realizacjach akcent przesuwają się w kierunku komputerowych symulacji i wizji pozbawionych fizycznego oparcia. Cykl *Limited Edition* (2015) składa się z szeregu prac stworzonych przy użyciu skanowania i druku 3D, których punktem wyjścia jest sylwetka twórcy. By mógł powstać np. rzeźbiarski mini-autoportret artysty, odzianego w specjalnie zaprojektowany *Strój performer* (2015), jego postać została najpierw zeskanowana, a następnie przetworzona w zbiór danych. Wykorzystano je do przygotowania kilku-

centymetrowej figurki, a także plików, które posłużyły do stworzenia generowanych komputerowo, cyfrowych obrazów z podobizną twórcy. W *Autoportretach* dochodzi do całkowitego spłaszczenia wizerunku jego ciała. Zostaje ono rozcłonkowane, rozbite na fragmenty i „wciśnięte” w czarne tło. Kształty i kontury twarzy, rąk, nóg czy korpusu stają się zdeformowane, co przeczy idei (auto)portretu, mającego zachować pamięć o wyglądzie danej osoby.

Natalia Cieślak, *Królicza nora*

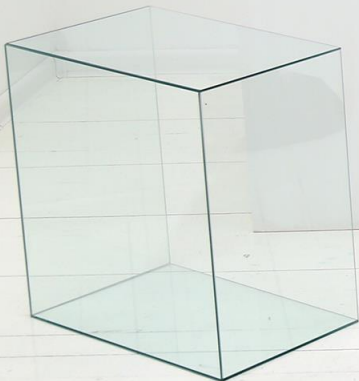
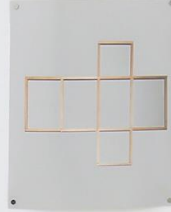
KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

widok wystawy

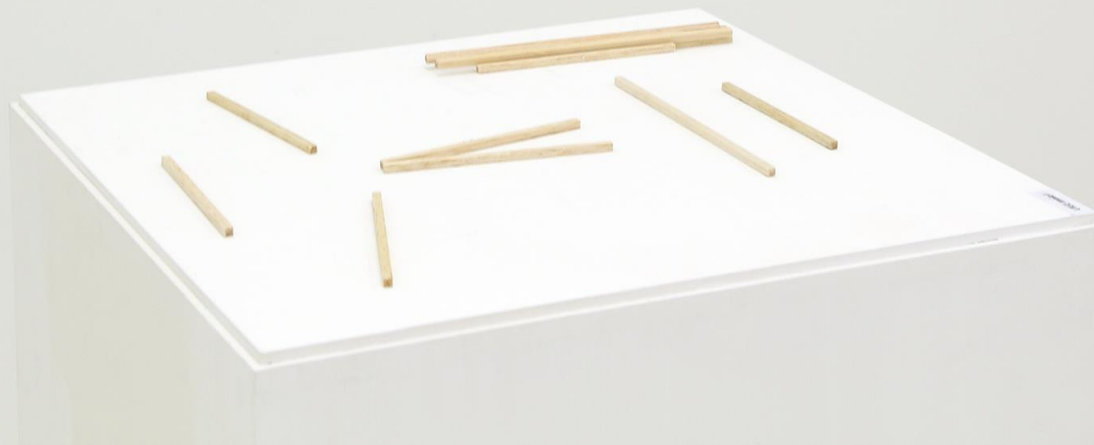
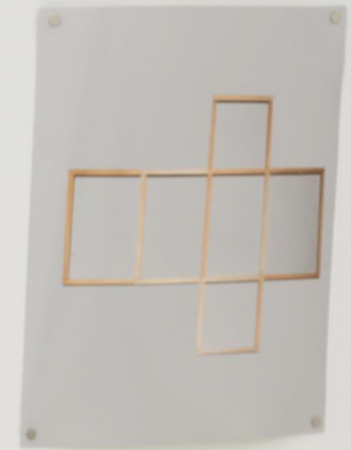
KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

widok wystawy

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

widok wystawy

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

GRANICE

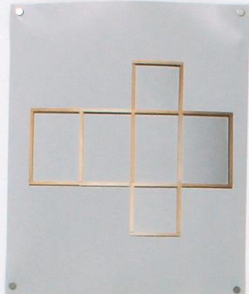
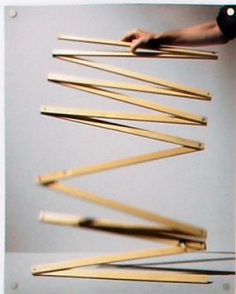
2017

instalacja interaktywna, site-specific

czarna i biała

400 x 400 x 100 cm

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Toruń

2017

solo show

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia,
Archiwum, Toruń
2017
solo show

AUTOPORTRET II z cyklu LIMITED EDITION

skan 3D
2015

druk cyfrowy na poliestrze, 270 x 270 cm

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Archiwum, Laboratorium Sztuki, Toruń
2017

solo show

ZWIS

video, 2015

Full HD 5:00, bez dźwięku, loop

dokumentacja performance w Centrum Rzeźby Polskiej Oronsko

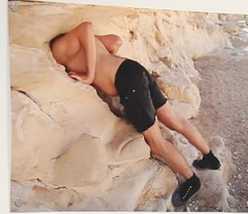

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Laboratorium Sztuki, Toruń
2017
solo show

WCISK

wydruki cyfrowe na papierze Canson
dokumentacja performance
Aesthetics & Bias, Tel-Awiw, Jerozolima (Izrael)
2014

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze archiwalnym, 50x33 cm
detal instalacji

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Laboratorium Sztuki, Toruń
2017
solo show

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Laboratorium Sztuki, Toruń

2017

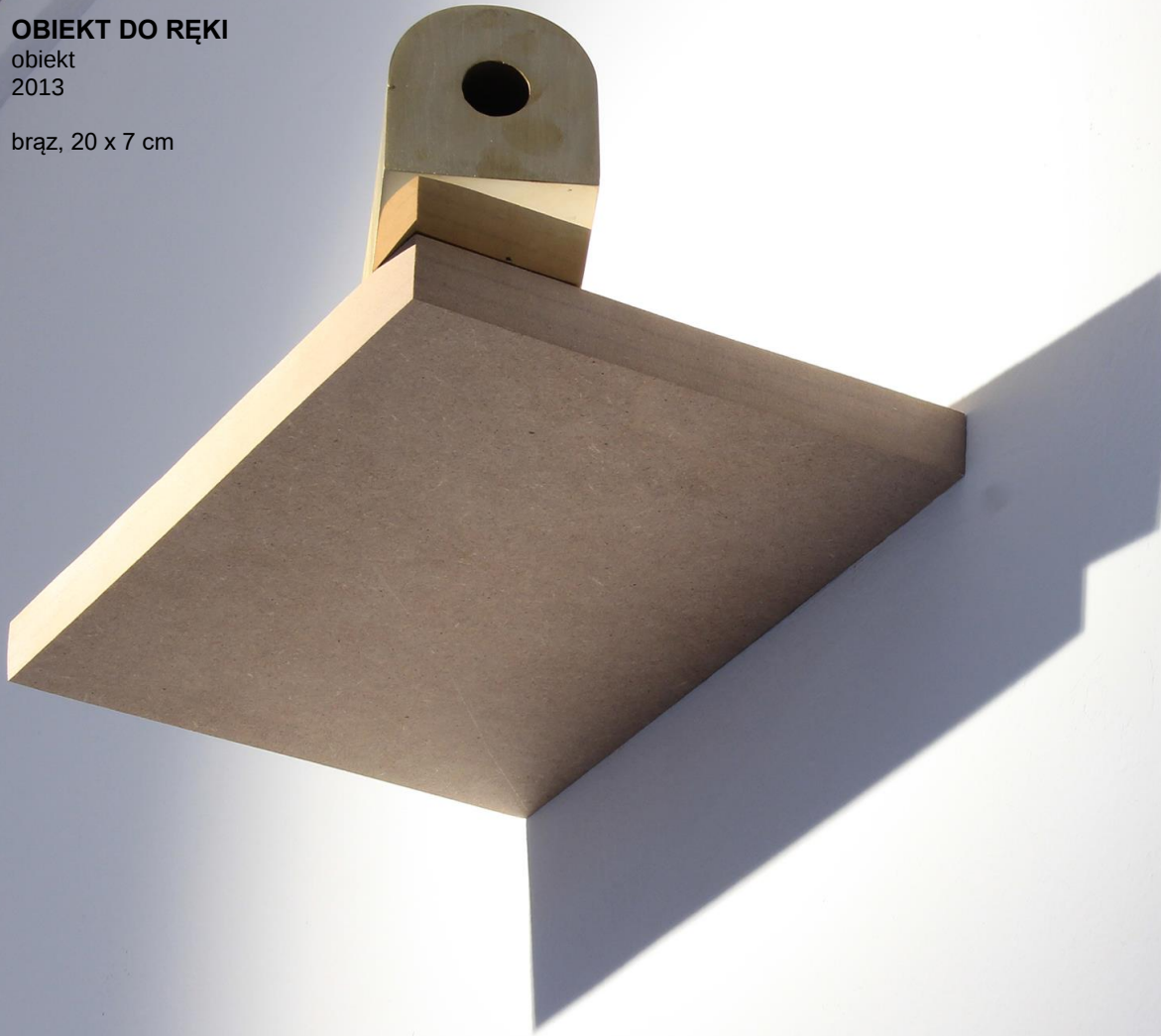
solo show

OBIEKT DO RĘKI

obiekt

2013

brąz, 20 x 7 cm

KRÓLICZA NORA

Galeria Sztuki Wozownia, Laboratorium Sztuki, Toruń

2017

solo show

OBIĘKT DO RĘKI

obiekt

2013

aluminium, 20 x 7 cm

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

duo show z Justyną Olszewską

PROTEZY

2014

obiekty, video, video performance, wydruki cyfrowe, instalacje site-specific

(...) Damian Reniszyn uczynił przedmiotem zainteresowania relacje pomiędzy człowiekiem i obiektem. Tym razem chodzi jednak o obiekty bezpośrednio przez niego wytworzone. Z dużym wyczuciem materiałowym tworzy on obiekty z drewna o różnym kształcie i właściwościach fizycznych (sprężystość, ciężar, kształt). Każdy z nich pozwala na innego rodzaju interakcję i kontakt z nim(...).

(...) Damian Reniszyn badający właściwości przedmiotów wykonanych z drewna bada granice pojęcia funkcjonalności. Graniczność generowanych przez niego sytuacji relacyjnych na linii ciało-przedmiot odnosi się do problemu potencjału interakcyjnego zawartego w kształtach i formach. Okazuje się, że nawet pozbawienie obiektu jakiegokolwiek funkcji użytkowej nie czyni z niego obiektu nieinteresującego z punktu widzenia odbiorcy. Przedmioty te wydają się bowiem zapraszać widza do zmierzenia się z nimi zmieniając biernego obserwatora w aktywnego użytkownika. Jednocześnie samo używanie staje się formą czystego działania, zależy bowiem wyłącznie od charakteru obiektu i wyobraźni odbiorcy. To właśnie osoba stojąca wobec przedmiotu musi wymyślić co może z nim zrobić – możliwości nie wynikają bowiem z góry danej instrukcji bądź konwencji jego używania. Ta funkcjonalna otwartość jest przenośnią treściowej nieokreśloności dzieła sztuki. Dzięki tej otwartości dotykamy problemu użyteczności.

Inteligencja materiałowa autora ujawnia się w sposobie ukształtowania omawianych przedmiotów. Obiekty te przywołują skojarzenia z formami organicznymi.

(...) Jedynym ratunkiem przy konfrontacji z przedmiotami bez funkcji Reniszyna jest zatem poszukiwanie w pamięci podobnych form i układów oraz próba ich wariacyjnej adaptacji, czy też projekcji na zastane w galerii, a stworzone przez artystę sytuacje.

Jego działanie objawia pewne założenia o charakterze podstawowym dla ludzkiej percepcji, zgodnie z którym sensory mają charakter asocjacyjny i kolektywny. Człowiek wchodzi w relacje z innymi ludźmi poprzez tworzenie rozmaitych kodów komunikacyjnych, również zawartych w wytwarzanych przez niego przedmiotach. Sygnały, które człowiek wysyła, odczytuje i odbiera oraz na które reaguje mają charakter symboliczny, ponieważ dążą do uśrednienia swojego sensu – dążą do oznaczania tego samego zarówno dla wysyłającego sygnał, jak również dla jego odbiorcy. W sytuacji zatarcia jednoznacznego sensu działań performatywnych, z jakim mamy do czynienia w przypadku prac Damiana Reniszyna, ludzki umysł dąży do przezwyciężenia swojej poznawczej niemocy poprzez poszukiwania drogi dla odczytania nieznanymi przedmiotów jako „znaków kulturowych”. Ich odbiorca podejmując wyzwanie rzucone mu przez twórcę zaczyna badać przedmioty poszukując kompromisowych odpowiedzi co można z nimi zrobić. Interakcja z nimi stanowi rodzaj gry z ich potencjalnym znaczeniem, ale również otwartym polem artystycznej wyobraźni, w której odbiorca jest podmiotem współkonstytuującym przekaz.

Przedmioty Reniszyna są zatem rodzajem sprawdzianu otwartości odbiorcy. Może on je odrzucić nie angażując się lub przyjąć postawę aktywną, wchodząc z nimi w bezpośrednią relację. W drugim przypadku będziemy mieć do czynienia z interakcją symboliczną, która zachodzi w każdej sytuacji, gdy człowiek poznaje lub wypracowuje normy odpowiadające kontekstowi w którym się znalazł – przyjmuje zewnętrzny wobec siebie i swojej dotychczasowej wiedzy punkt widzenia, aby dowiedzieć się w jaki sposób powinien się zachować. Dzięki takiej interakcji świadomie włącza się w kulturę, którą jednocześnie współtworzy. W tym sensie przedmioty Reniszyna są pułapkami zastawionymi na widza, a wejście w relację z nimi lub powstrzymanie się od niej może być odczytywane jako świadczące o poznawczej otwartości lub zamknięciu.

Mateusz Bieczyński (fragment z katalogu do wystawy *NOWY INTERAKCJONIZM*)

NOWY INTERAKCJONIZM
Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

obiekty, video, video performanse, wydruki cyfrowe, instalacje site-specific

widok wystawy

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

widok wystawy

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

OBIEKT DO NAKŁADANIA II z cyklu PROTEZY

obiekt, video
2014

drewno Ø 8 cm

video Full HD Go Pro 57 kl./sek., 1'21'', dźwięk, loop

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

widok wystawy

LUNETKA z cyklu PROTEZY

2014

obiekt
drewno, 120x60x35 cm

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

WEHIKUŁ z cyklu **PROTEZY**

obiekt, video
2014

drewno Ø 95 cm

video Full HD Go Pro, 57 kl./sek, 2014, 6'54'', dźwięk, loop

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

OBIEKT DO NAKŁADANIA I z cyklu PROTEZY

obiekt,
2014

drewno 40x30x30cm

video HD Go Pro 57 kl./sek., 2`13``, dźwięk, loop

NOWY INTERAKCJONIZM

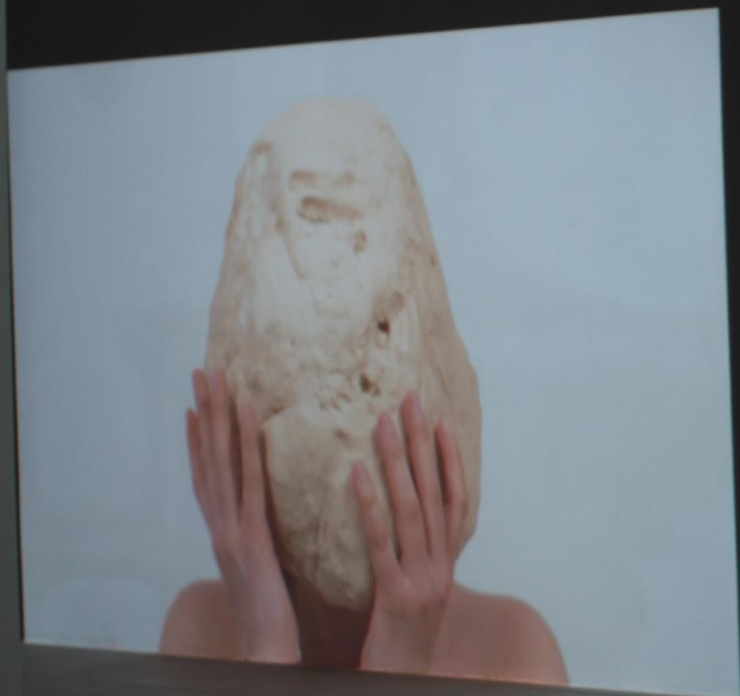
Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

PROTEZY

video performance, 2014, Full HD, 9'23'', dźwięk, loop

PERYSKOP z cyklu PROTEZY

obiekt
2014
drewno 220 x 40 cm

NOWY INTERAKCJONIZM

Salon wystawienniczy Rarytas, Poznań
2014

widok wystawy

(NIE)AKTYWNIE

Teatr Polski w Poznaniu
2013
solo show

FORMY UŻYTKOWE

obiekty, video
2013

animacja poklatkowa HD, 41'', loop, bez dźwięku

drewno:

I: 210 x 140 x 25 cm

II: 130 x 130 x 25cm

III: 220 x 25cm

Punktem wyjścia dla realizacji Damiana Reniszyna jest powszechnie panujący zakaz dotykania dzieł sztuki w galeriach i muzeach oraz chęć sprowokowania widza do negacji ustalonej reguły. Autor nawiązując do form meblarskich, próbuje pobudzić odbiorcę do aktywnego doświadczania obiektów rzeźbiarskich, poszerzając ich problematykę o wartości dotykowe. Buduje obiekty w taki sposób, by mogły funkcjonować w różnych kompozycjach a ich finalny sens zaistniał w kontakcie z odbiorcą.

Justyna Olszewska

(NIE)AKTYWNE

Teatr Polski w Poznaniu
2013
solo show

FORMY UŻYTKOWE

obiekty, video
2013

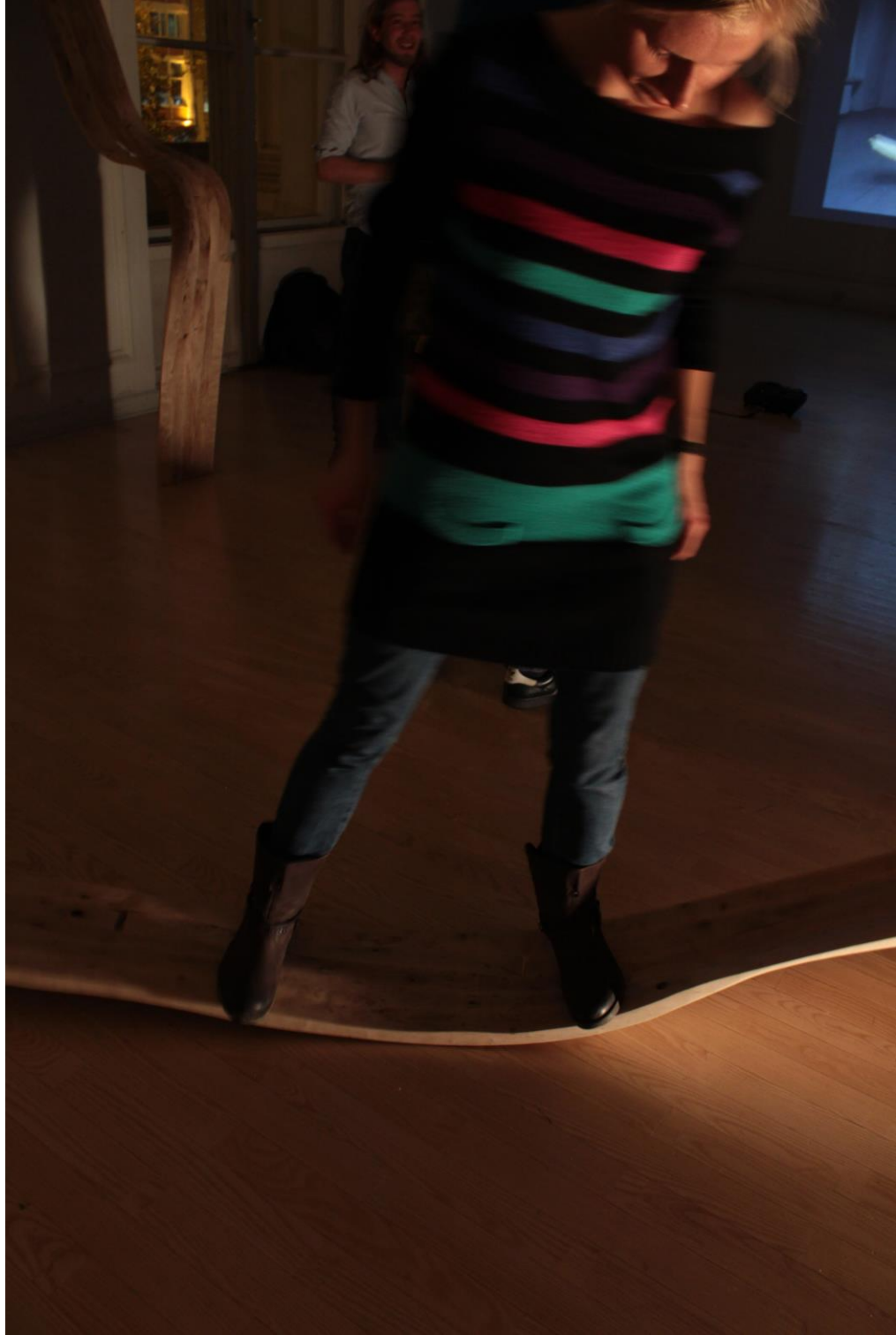
animacja poklatkowa HD 41'', loop, bez dźwięku
drewno

(NIE)AKTYWNIE

Teatr Polski w Poznaniu
2013

solo show

(NIE)AKTYWNIE

Teatr Polski w Poznaniu
2013

solo show

(NIE)AKTYWNE
Teatr Polski w Poznaniu
2013

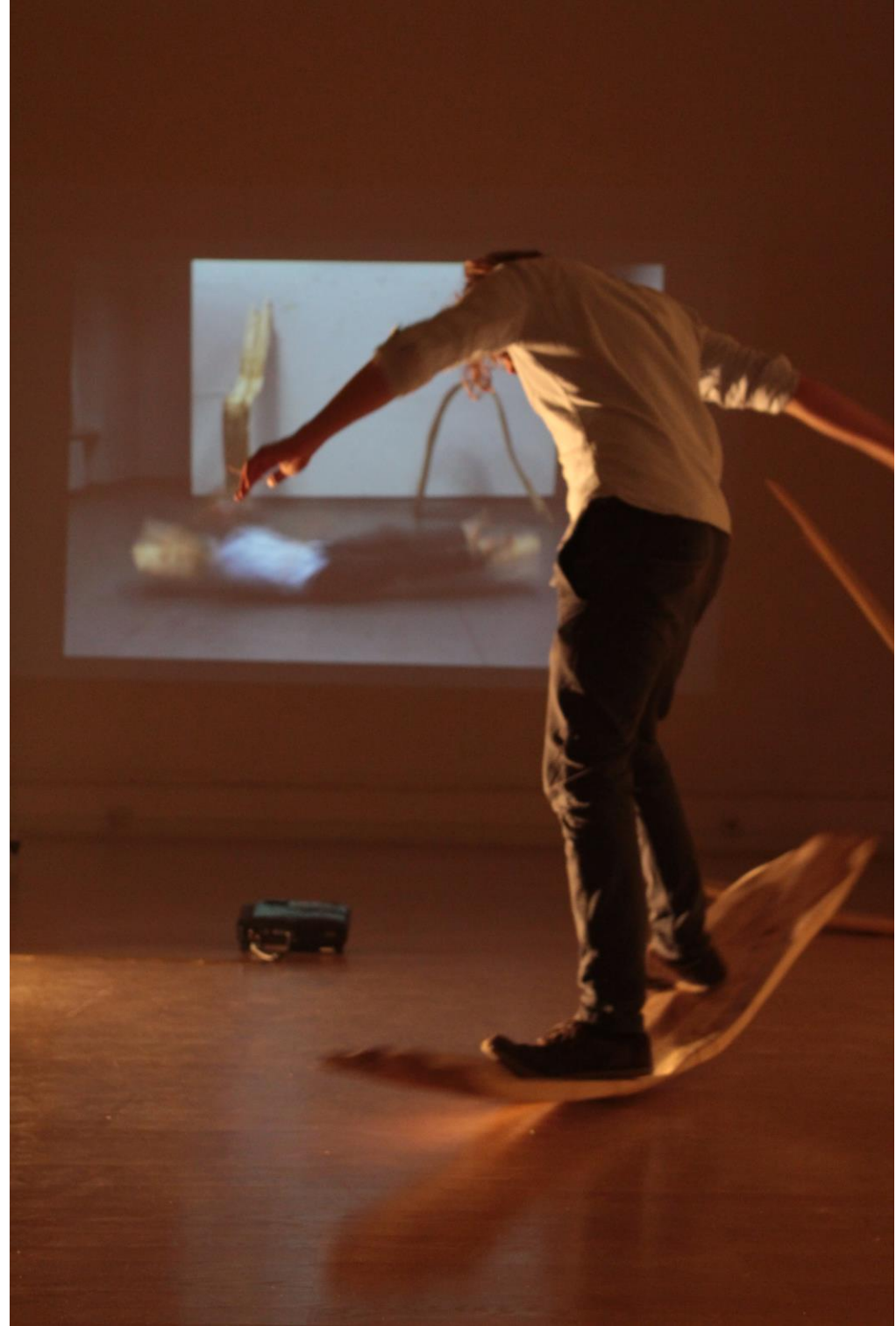
solo show

(NIE)AKTYWNIE

Teatr Polski w Poznaniu
2013

solo show

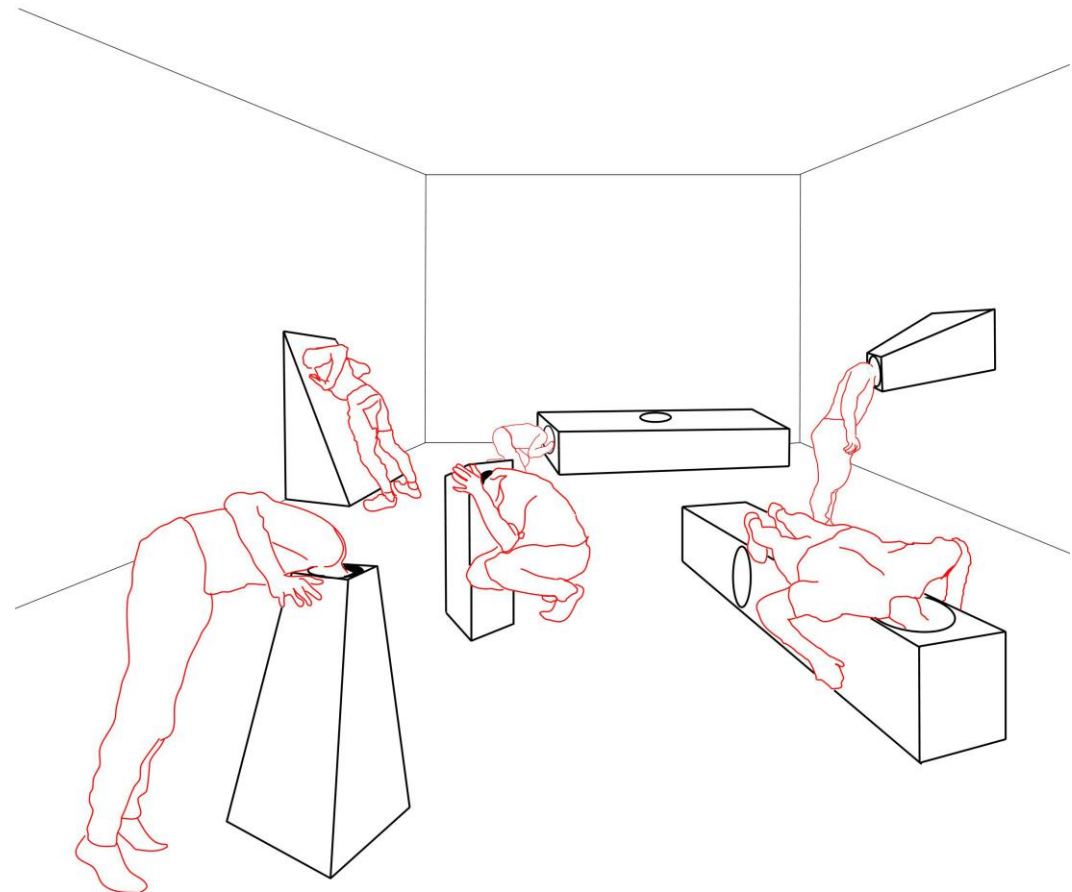
SELECTED WORKS

2013 - 17

TO NIE JEST WYSTAWA DLA LENIWYCH LUDZI

obiekty
2017

interaktywna instalacja
sklejka, różne wymiary

UŁÓŻ MNIE!

2017

interaktywna instalacja
postument, drewno balsy, szkło
100 x 50 x 50 cm

CHCIAŁBYM SIĘ DOWIEDZIEĆ CZY PRZELECĘ CAŁĄ ZIEMIĘ NA WYLOT

video, 2017, Full HD, 3` 03``, sound, loop, (video still)

INTERFERENCE

2016

cykl fotograficzny, wydruki pigmentowe na papierze

Artist-in-Residence in Schafhof - Europäisches Künstlerhaus Oberbayern
(European House of Art), Freising, DE
we współpracy z Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

INTERFERENCE

2016

wydruk pigmentowy na papierze

LIMITED EDITION

instalacja
2015

Instytucja sztuki, Galeria Miejska Arsenal
Poznań, 2016

(...) Performerskie wcielenie Reniszyna stoi przede wszystkim w centrum jego ostatnich realizacji, w których zaczął flirtować z nowymi technologiami. Cykl *Limited Edition* (2015) składa się z szeregu prac stworzonych przy użyciu skanowania i druku 3D. By mógł powstać np. rzeźbiarski mini-autoportret artysty, odzianego w specjalnie zaprojektowany strój performerera (*Limited Reniszyn*, 2015), jego sylwetka została najpierw zeskanowana, a następnie przetworzona w zbiór danych. Wykorzystano je do przygotowania wspomnianej kilkucentymetrowej figurki, a także plików, które posłużyły do stworzenia generowanych komputerowo, cyfrowych obrazów z podobizną twórcy.

W *Autoportrecie I* czy *Autoportrecie II* dochodzi do całkowitego spłaszczenia wizerunku jego ciała, które zostaje rozczłonkowane, rozbite na fragmenty i wciśnięte w czarne tło. Kształty i kontury twarzy, rąk, nóg czy korpusu stają się zdeformowane, co przeczy idei (auto)portretu, mającego zachować pamięć o wyglądzie danej osoby.

Obrazy te na pierwszy rzut oka zdają się być bliskie pracom Aliny Szapocznikow, składającym się na *Zielnik* (1972) – cykl odlewów sylwetki Piotra, syna rzeźbiarki. Poliestrowe odciski, mimo „sprasowania”, zachowywały jednak reliefowe jakości, których u Reniszyna brak z racji zastosowanego przez niego medium. W autoportretach artysty próżno szukać również obecnej u Szapocznikow biologicznej metafory: zamiast unifikować się z naturą, odwołał się on do aspektu płynnego przechodzenia między fizyczną realnością a wirtualnością przestrzeni cyfrowej.

Natalia Cieślak

(fragment tekstu z katalogu do wystawy *Instytucja sztuki*, Galeria Miejska Arsenal, Poznań)

LIMITED EDITION

instalacja
2015

Instytucja sztuki, Galeria Miejska Arsenał
Poznań, 2016

phot. Witold Modrzejewski

LIMITED EDITION

instalacja
2015

Instytucja sztuki, Galeria Miejska Arsenał
Poznań, 2016

phot. Witold Modrzejewski

AUTOPORTRET I z cyklu LIMITED EDITION

skan 3D
2015

diasc, aluminium, 90 x 90 cm

AUTOPORTRET II z cyklu LIMITED EDITION

skan 3D
2015

druk cyfrowy na poliestrze, 270 x 270 cm

AUTOPORTRET II z cyklu LIMITED EDITION

skan 3D
2015

druk cyfrowy na poliestrze, 270 x 270 cm

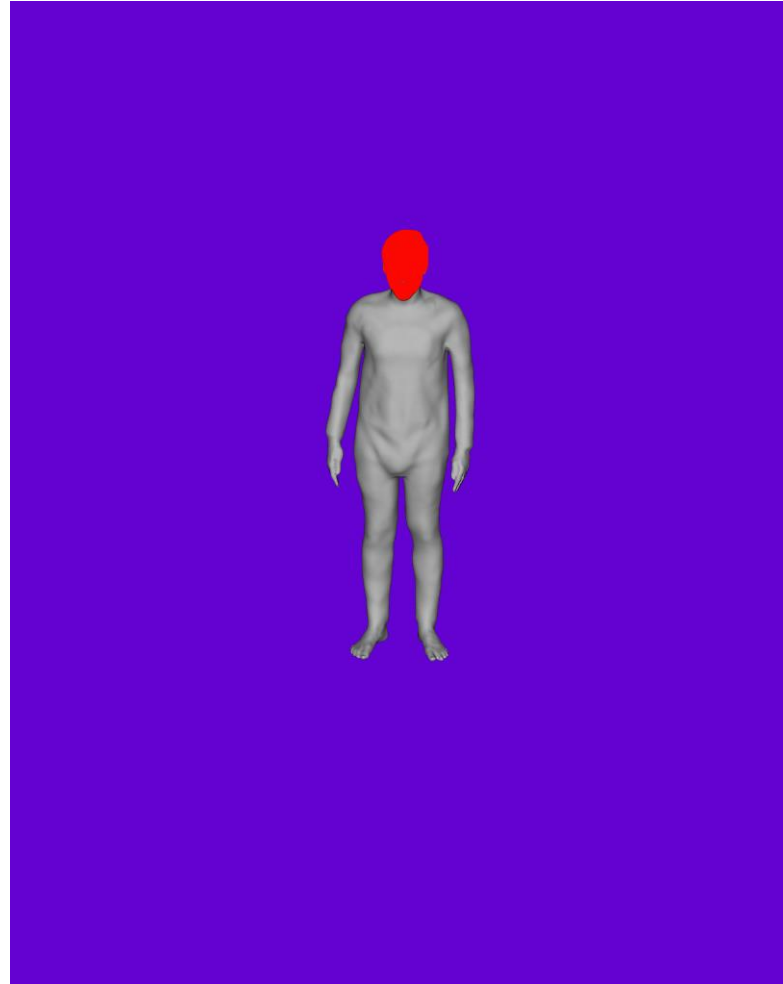
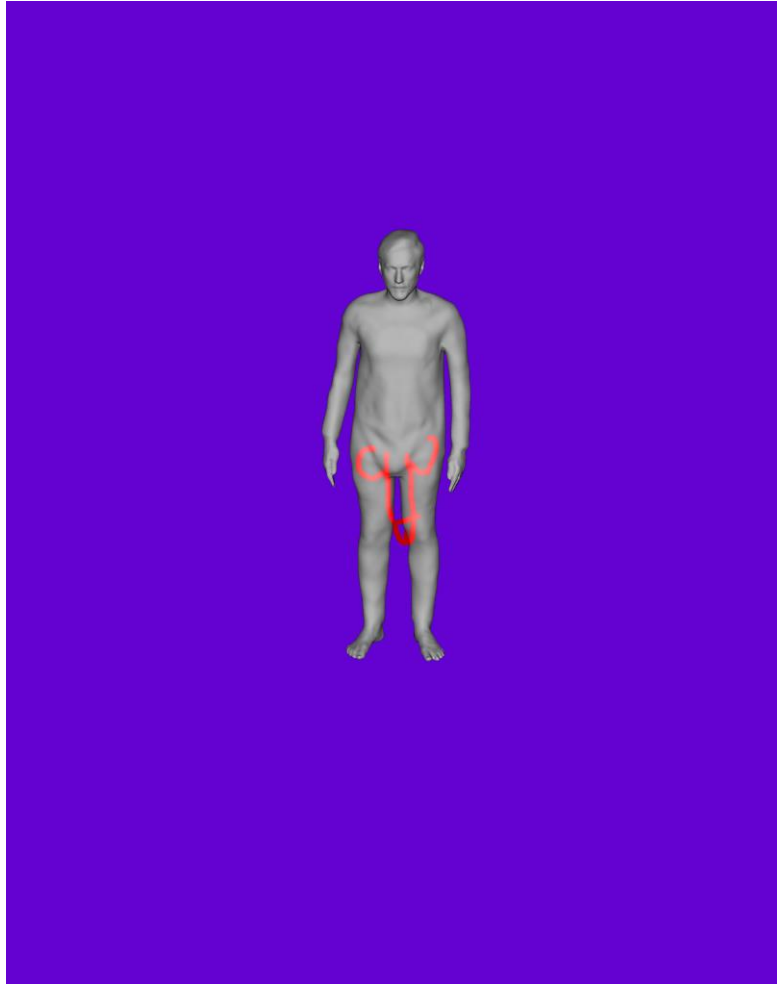

AUTOPORTRET III i IV z cyklu LIMITED EDITION

dyptyk, skan 3D, plik STL

2015

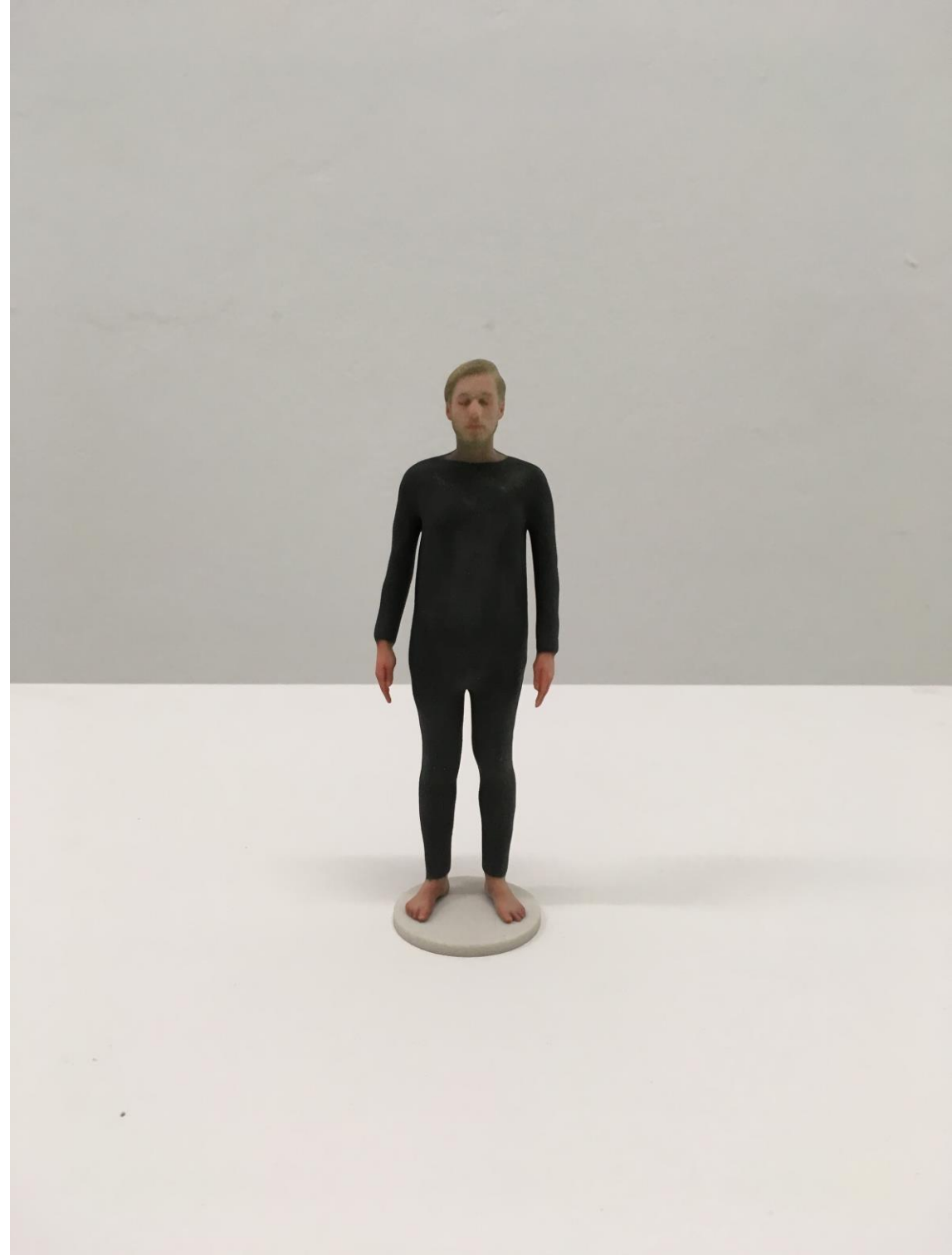
wydruk cyfrowy na papierze Canson / lightbox 60 x 50 cm

LIMITED RENISZYN z cyklu LIMITED EDITION

obiekt
2015

wydruk z poliaktydu (PLA) na drukarce 3D
autoportret w skali 1:12 (15x7x4cm)

STRÓJ PERFORMERA (AUTOPORTRET) z cyklu LIMITED EDITION

kombinezon
2015

tkanina
170x50cm

phot. Witold Modrzejewski

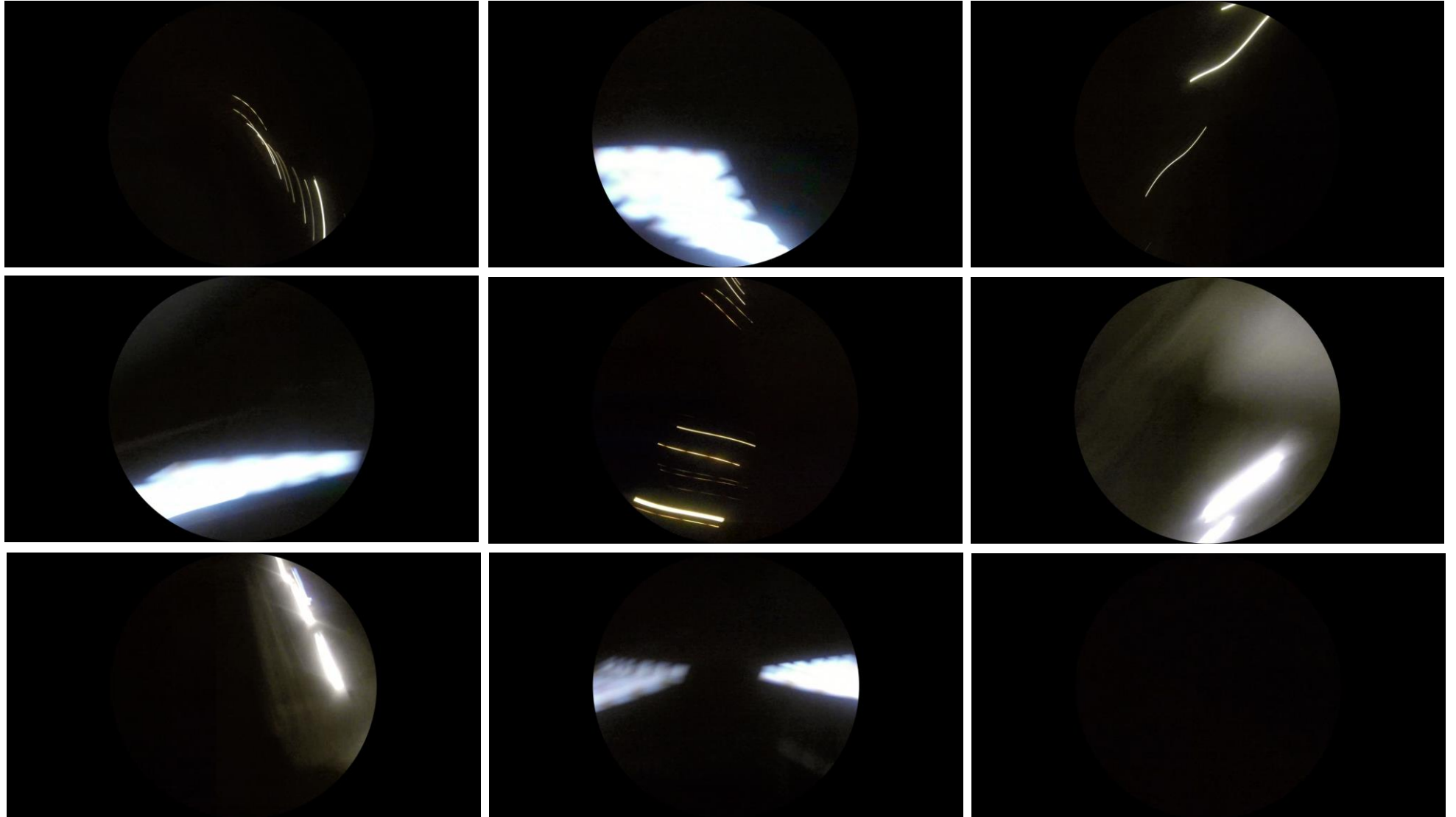
STRÓJ PERFORMERA (AUTOPORTRET) z cyklu LIMITED EDITION

kombinezon
2015

tkanina
170x50cm

NIC z cyklu **LIMITED EDITION**,
2015
video Full HD, 2` 31``, dźwięk, loop

NIC z cyklu LIMITED EDITION

video Full HD

2' 31'', dźwięk, loop

Rewitalizacja – wtórność w dobie nadprodukcji
Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko

2015

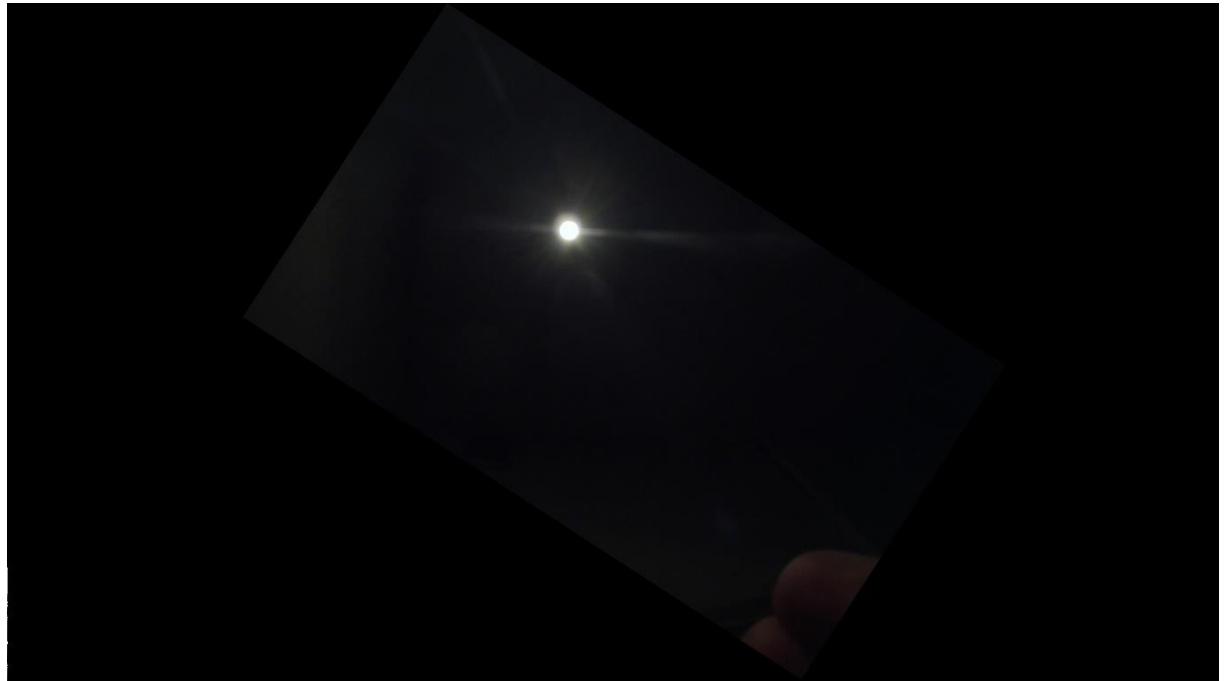
widok wystawy

ŹRÓDŁO ŚWIATŁA z cyklu **LIMITED EDITION**

video
2015

Full HD
1` 37``, bez dźwięku. Loop

AUTOPORTRET

skan 3D
2015

wielkoformatowy obraz cyfrowy
przeznaczony do druku na papierze 140 x 140 cm

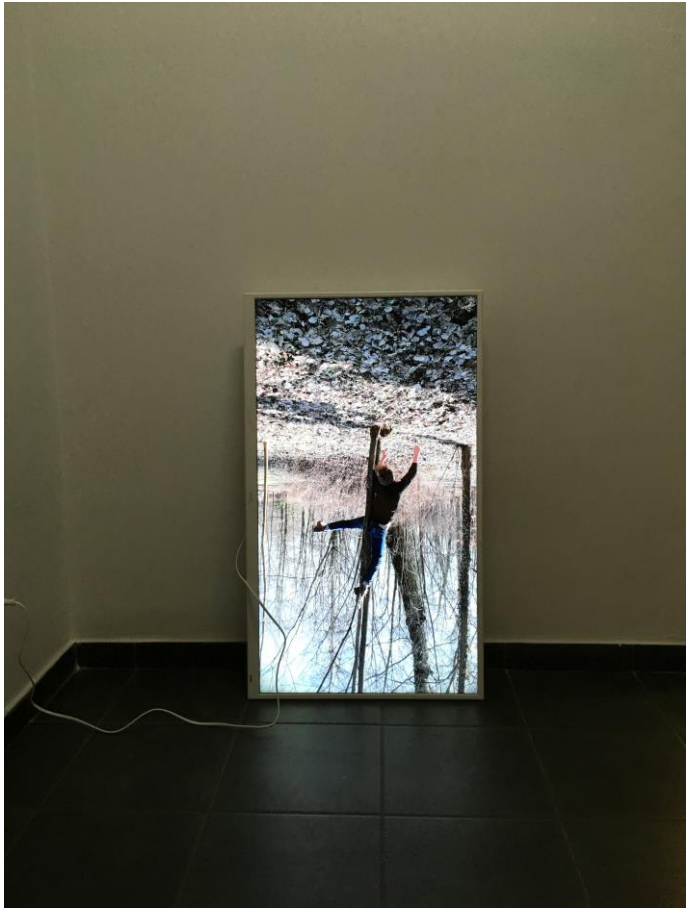

ZWIS

video
2015

Full HD, 5` 00``, bez dźwięku, loop

dokumentacja działania w Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko
2015

GRANICE

postument, gabłota z plexi, wydruk z poliaktydu (PLA) na drukarce 3D, drewno modelarskie (balsa)

Przejścia Graniczne, Galeria Biała

Lublin, 2015

widok wystawy

(...) Dotykanie granicy ciała-to kolejny „obszar graniczny” wystawy. W przeciwieństwie do chłodnej analizy medium, tutaj jesteśmy w domenie pulsującego ciepła.

(...) Damian Reniszyn materiał sztuki uczynił doświadczenie ciała i doświadczanie ciałem. Ten osobisty, czuły instrument umożliwia sensoryczne mierzenie przestrzeni, badanie i wytyczanie granic, dotykanie horyzontu między „ja” a rzeczywistością, miejsc gdzie kończą się a zaczyna świat. Jego propozycje są najbardziej sensualne i haptyczne w całym „granicznym” projekcie.

(...) Damian Reniszyn, pozostając w przestrzeni haptycznego, niezwykle sensualnego doświadczania sztuki, tym razem wyznacza/wytycza „obszar własny” pionowymi i poziomymi liniami, włączając „chłodną” geometrię w domenę cielesnych praktyk.

(*Bezgranicznie*, Lena Wicherkiewicz, *Przejścia Graniczne*, Galeria Biała w Lublinie)

GRANICE

postument, gabłota z plexi, wydruk z poliaktydu (PLA) na drukarce 3D, drewno modelarskie (balsa)

Przejścia Graniczne, Galeria Biała
Lublin, 2015

widok wystawy

GRANICE

postument, gabłota z plexi, wydruk z poliaktydu (PLA) na drukarce 3D, drewno modelarskie (balsa)

Przejścia Graniczne, Galeria Biała
Lublin, 2015

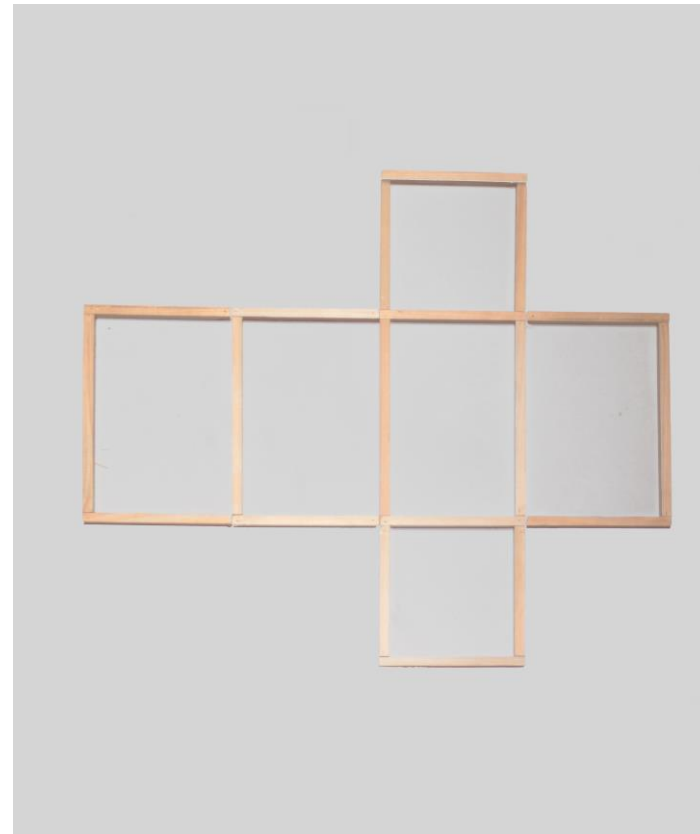
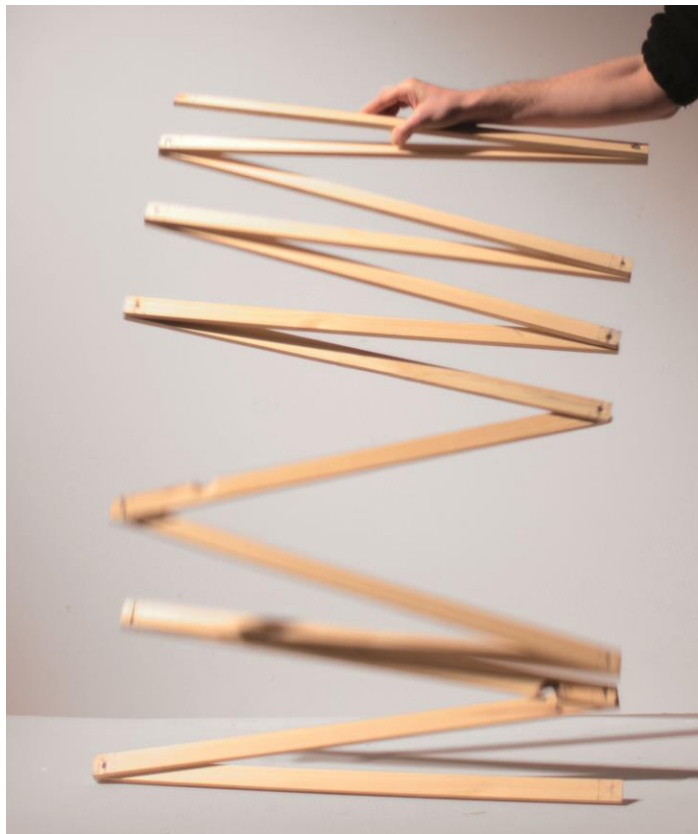
detal

GRANICE

tryptyk fotograficzny
2015

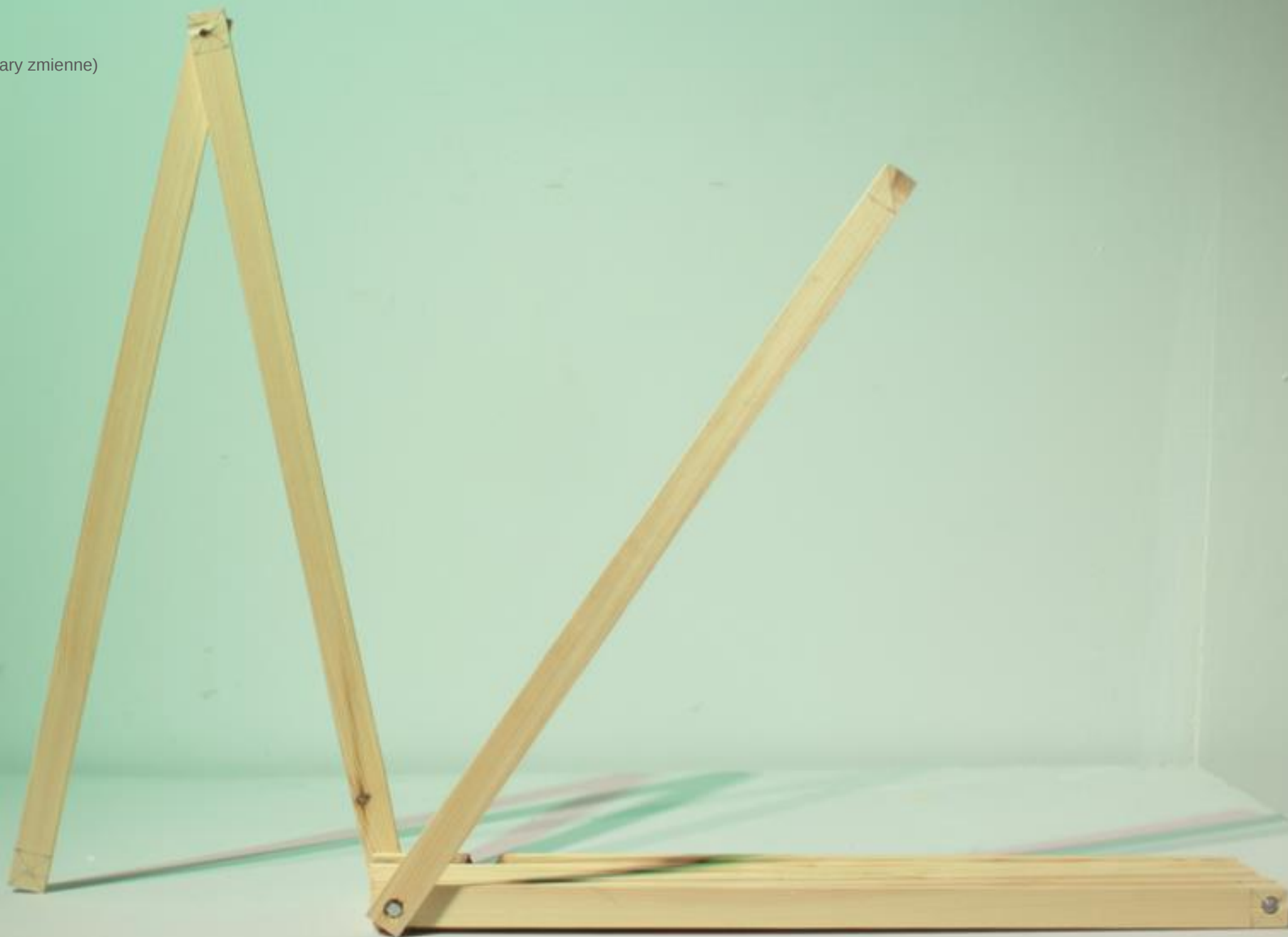
wydruki cyfrowe na papierze Canson, 50x42 cm

GRANICE PODRĘCZNE z cyklu GRANICE

obiekt mobilny, rzeźba
2015

drewno 70x30cm (wymiary zmienne)

NO PAY NO ART

video
2015

16`08``, 720x576, dźwięk, loop

video przeznaczone do odtwarzania na TV

NO PAY NO ART

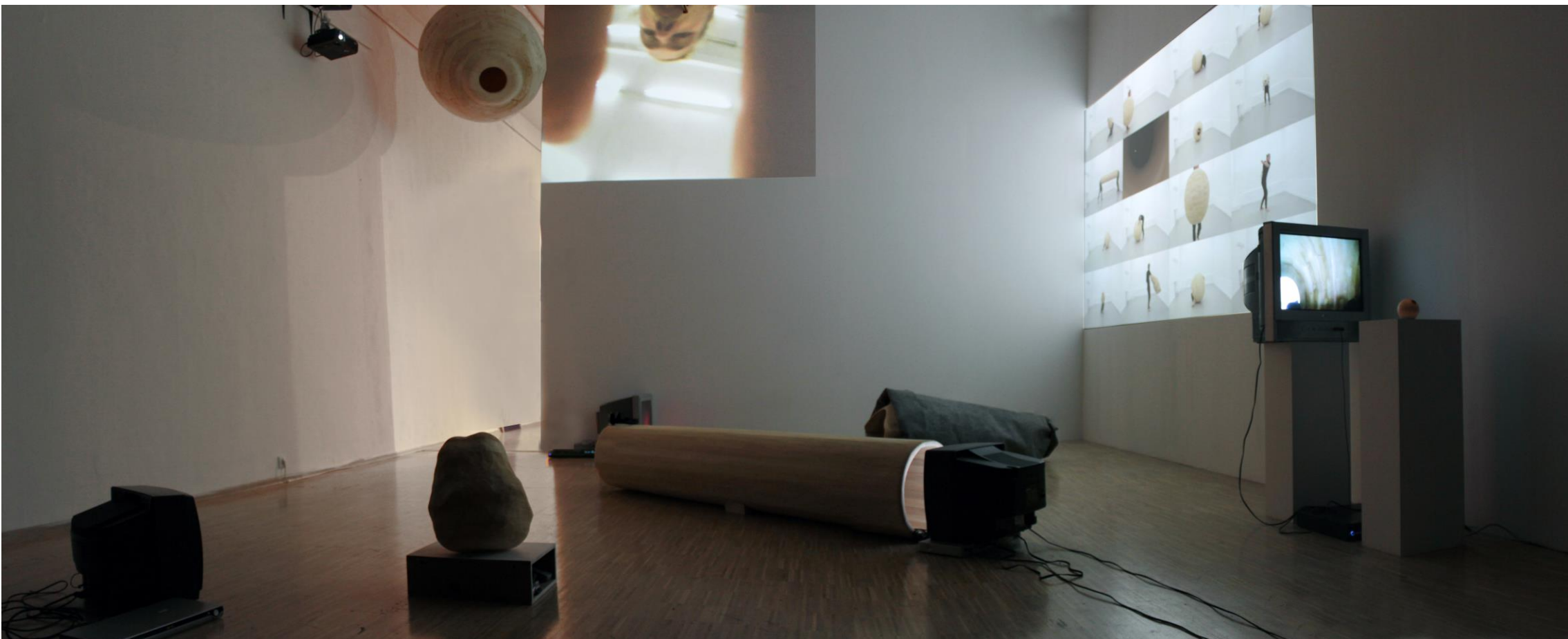
PROTEZY

2014

obiekty, video, video performance, c-print, rysunki

Galeria Miejska Arsenał, Poznań 2014

widok wystawy

Damian Reniszyn proponuje odwrócenie dominującej hierarchii percepcji, ustanawiając dotyk głównym narzędziem poznania. Teren jest trudny, kiedy uświadomimy sobie jak łatwym i popularnym rozwiązaniem jest dualizm ekwiwalentu, w którym to dotyk wobec niemożności widzenia przejmuje jego funkcje. W koncepcji Reniszyna dotyk poszerza obszar poznania obiektu rzeźbiarskiego sytuując go w zmysłowej sferze cielesności, skąd tylko krok do doznań związanych z wysiłkiem, wyczerpaniem czy seksualną intymnością.

Ciało wobec obiektu?, czy ciało wewnątrz obiektu? Wydaje się, że pojęcie wnętrza stanowi jeden z kluczowych rozumienia postawy artysty, praca dyplomowa rozciąga się pomiędzy dwoma kategoriami wnętrza – formą minimalną zamkniętą we wnętrzu dłoni i maksymalną zamykającą ciało artysty i co ważne - nie artysty w swoim wnętrzu. Normę skali i parametry rzeźby wyznacza ciało człowieka, to wymiar ciała dyktuje skalę ale też wybór materiału, gdzie ciężar właściwy drewna staje się kategorią warunkującą potencjał dzieła. Harmonia wagi obiektu i nawet granicznych możliwości fizycznych artysty staje się wyznacznikiem charakteru swobodnego, rzeźbiarskiego performance. Zwracam uwagę na traktowanie wnętrza i zewnątrz, gdzie charakter drewnianej powierzchni wygładzonej wewnątrz i szorstkiej na zewnątrz dyktuje warunki *użytkowania* rzeźb Reniszyna, gdzie ciężar właściwy drewna staje się kategorią warunkującą potencjał dzieła. Wystawę dopełniają projekcje wideo zapisane z wnętrza rzeźb, niezbędne dla przebiegu narracji cyklu *Protezy* i zapisy zewnętrzne dokumentujące działania autora, stanowiące dopełnienie i uzupełnienie cyklu. Analizą własnych obiektów Reniszyn kończy rozprawę dyplomową, proponując nie tyle instrukcję nowej percepcji co uwolnienie się od jej zewnętrznych ograniczeń. Cóż mogę powiedzieć o przydatności wiszącego na manekinie garnituru? Ładny, ale po wejściu w jego wyściełane atłasem wnętrze stwierdzam że potwornie ciśnienia, nie mogę swobodnie podnieść ręki, to jest dopiero poznanie. Reniszyn uwalnia moją przestrzeń od nakazów, ostrzeżeń, żółtych i czerwonych linii. Chcesz to wejść, no to wchodzę. (...)

(...) Poznanie przez dotyk, wytyczanie nowych obszarów refleksji, dokumentacji, archiwizacji to problemy które stanowią konsekwencję przyjęcia proponowanej przez Reniszyna rewizji hierarchicznej struktury poznania dzieła sztuki. Paradoxem jest efemeryczność drewnianej rzeźby powodowana jedynie inną normą poznania. Obiekt sztuki zbliża się do codzienności rozpoznanego przedmiot użytkowego, jednocześnie broniąc się przed nim abstrakcyjnym językiem form nieprzedstawiających. (...)

Janusz Bałdyga (fragment recenzji pracy dyplomowej)

PROTEZY

obiekty, video performance

(Nie)dotykaj!, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń
2015

widok wystawy

PROTEZY

obiekty, video performance

(Nie)dotykaj!, Centrum sztuki współczesnej Znaki Czasu, Toruń
2015

widok wystawy, interakcja publiczności

PROTEZY

obiekty, video performance

(Nie)dotykaj!, Centrum sztuki współczesnej Znaki Czasu, Toruń
2015

widok wystawy, interakcja publiczności

PROTEZY

obiekty, video performance

(Nie)dotykaj!, Centrum sztuki współczesnej Znaki Czasu, Toruń

2015

widok wystawy, interakcja publiczności

PROTEZY

obiekty, video performance

(Nie)dotykaj!, Centrum sztuki współczesnej Znaki Czasu, Toruń
2015

widok wystawy, interakcja publiczności

PROTEZY

obiekty, video performance

(Nie)dotykaj!, Centrum sztuki współczesnej Znaki Czasu, Toruń
2015

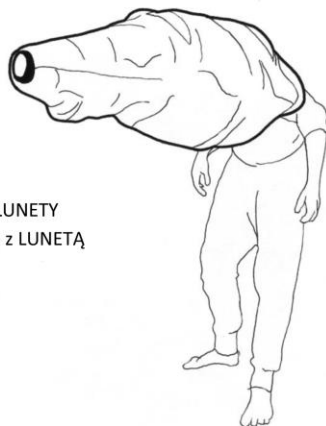
widok wystawy, interakcja publiczności

PROTEZY INSTRUKCJA OBSŁUGI

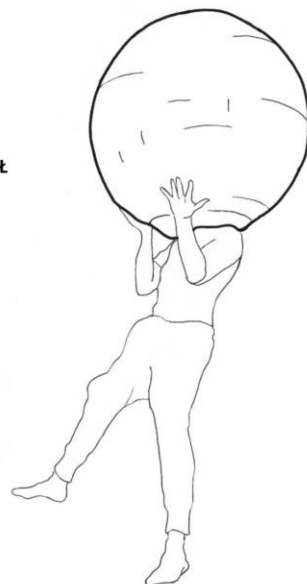
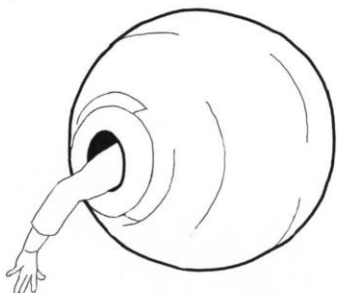
LUNETY

Obiekt do obserwowania. Wsunąć głowę do LUNETY i oglądać video performance. Portretować się z LUNETĄ na głowie.

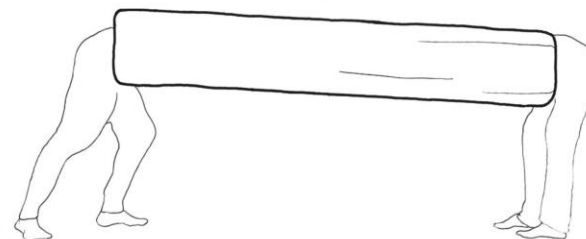
WEHIKUŁ

Obiekt do przemieszczania się. Wchodzić do środka boso!

PERYSKOP

Obiekt dla dwóch osób.

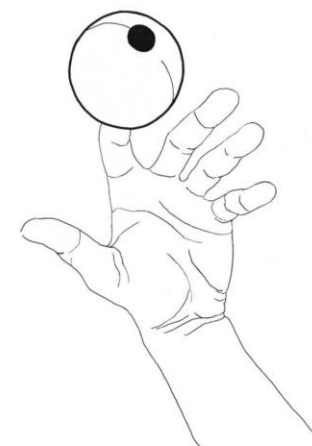
OBIEKT DO NAKŁADANIA I

Nakładać na rękę, nogę. Wymachiwać.

OBIEKT DO NAKŁADANIA II

Nakładać na palce.

PROTEZY
instrukcja obsługi
2015

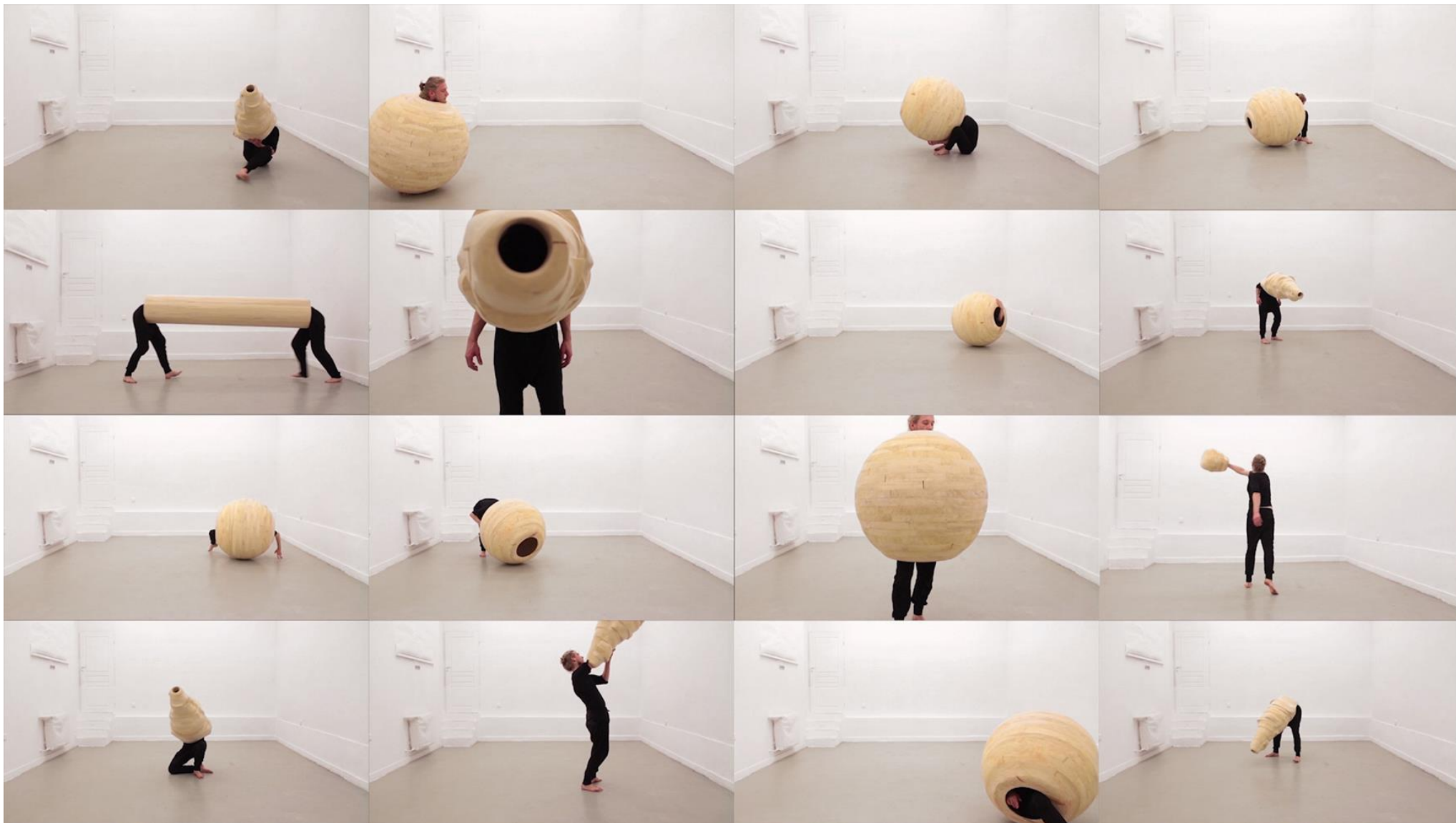
ołówek na papierze, ksero
21 x 29,7 cm

PROTEZY

video performance

2014

Full HD, 9'23'', dźwięk, loop

WEHIKUŁ z cyklu **PROTEZY**

obiekt, c-print
2014

drewno Ø 95 cm
wydruki pigmentowe na papierze

/ plus następne 3 strony/

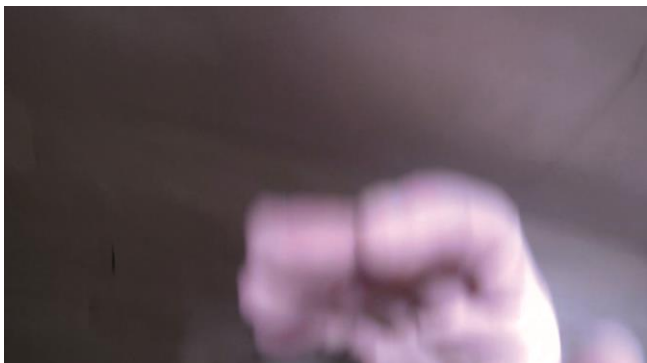
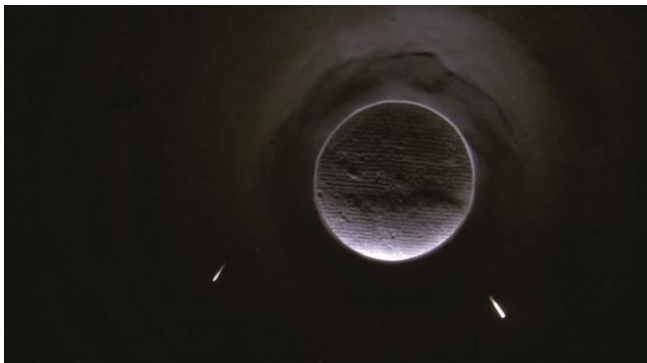
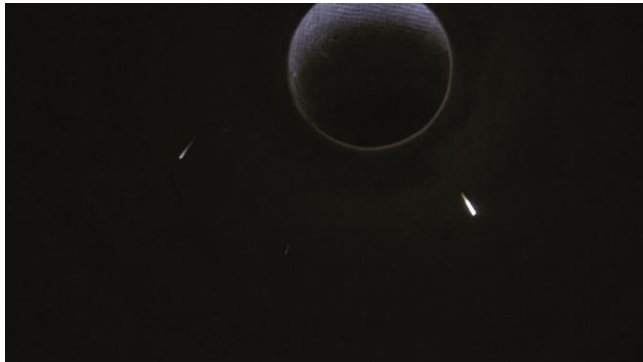

WEHIKUŁ z cyklu **PROTEZY**

2014

video Full HD Go Pro, 57 kl./sek, 6'54'', dźwięk, loop

LUNETTA z cyklu PROTEZY

obiekt, c-print
2014

drewno, 120x60x35 cm
wydruki pigmentowe na papierze

/ plus następne 4 strony/

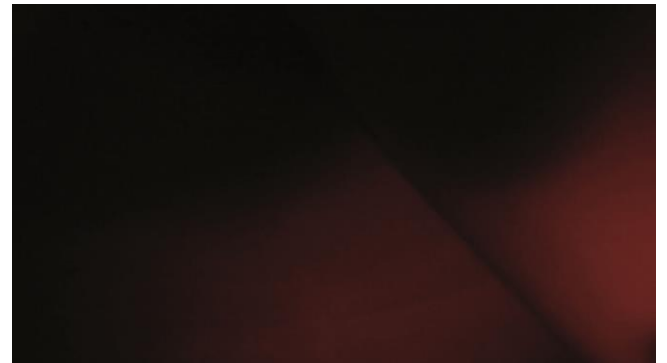
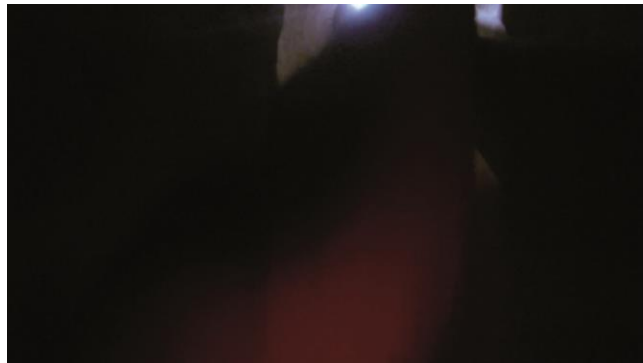
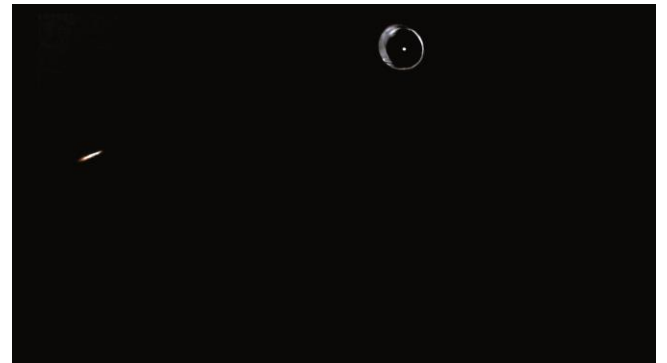
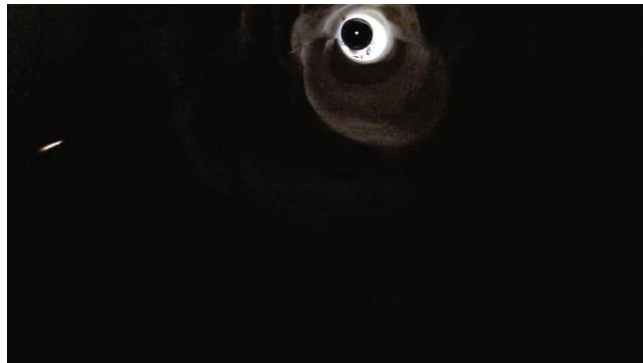

LUNETETA z cyklu **PROTEZY**

2014

video Full HD Go Pro, 57 kl./sek, 4`24``, dźwięk, loop

PERYSKOP z cyklu **PROTEZY**

obiekt, c-print
2014

drewno 220 x 40 cm
wydruk pigmentowy na papierze

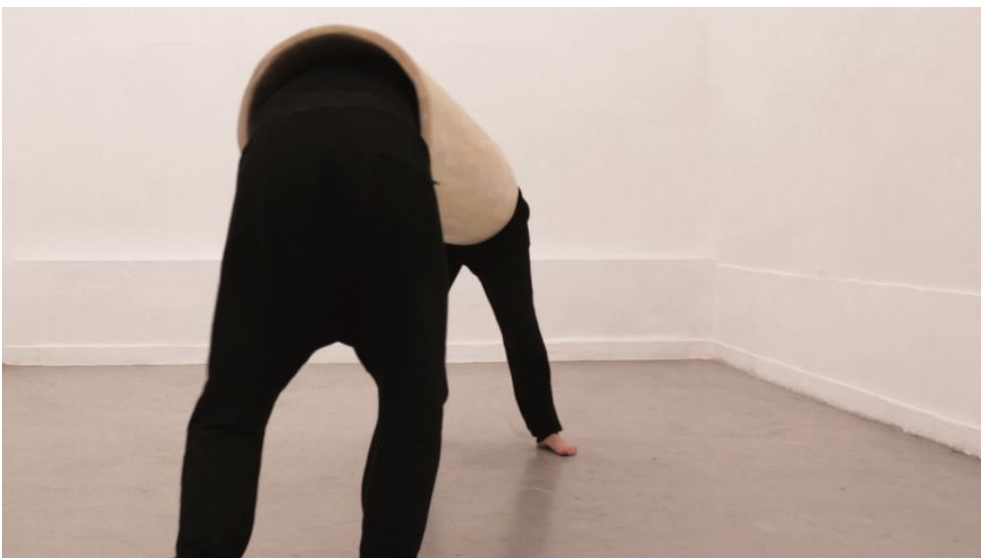
PERYSKOP z cyklu PROTEZY

obiekt, c-print
2014

drewno 220 x 40 cm
wydruk pigmentowy na papierze

PERYSKOP z cyklu **PROTEZY**
2014
video FULL HD, 3'25'', dźwięk, loop

PERYSKOP z cyklu **PROTEZY**

Galeria Miejska Arsenał,
Poznań 2014

widok wystawy

OBIĘKT DO NAKŁADANIA I z cyklu PROTEZY

obiekł, c-print
2014

drewno 40x30x30cm
wydruk pigmentowy na papierze

OBIĘKT DO NAKŁADANIA I z cyklu PROTEZY

obiekt, c-print
2014

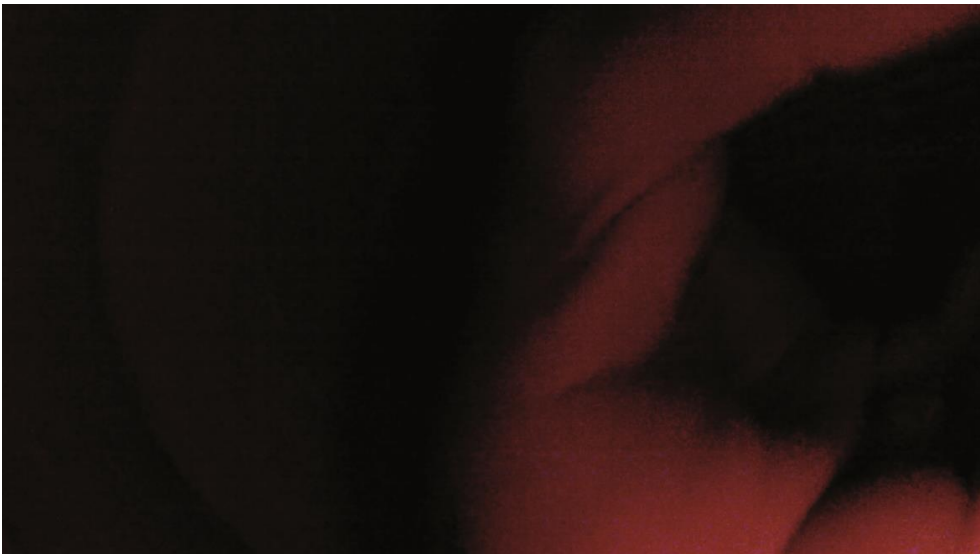
drewno 40x30x30cm
wydruk pigmentowy na papierze

OBIĘKT DO NAKŁADANIA I z cyklu PROTEZY

2014

video HD Go Pro 57 kl./sek., 2`13``, dźwięk, loop

OBIEKT DO NAKŁADANIA II z cyklu PROTEZY

obiekt, c-print
2014

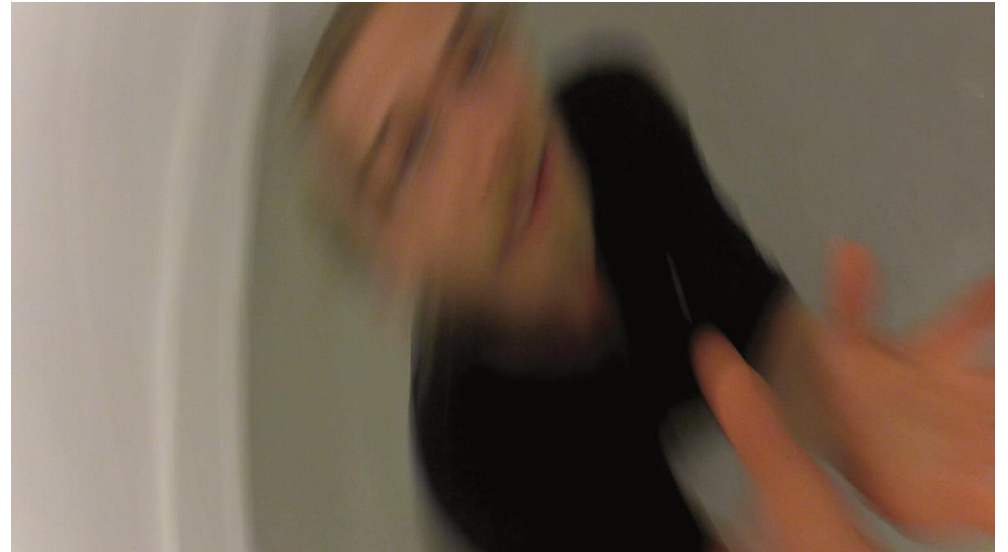
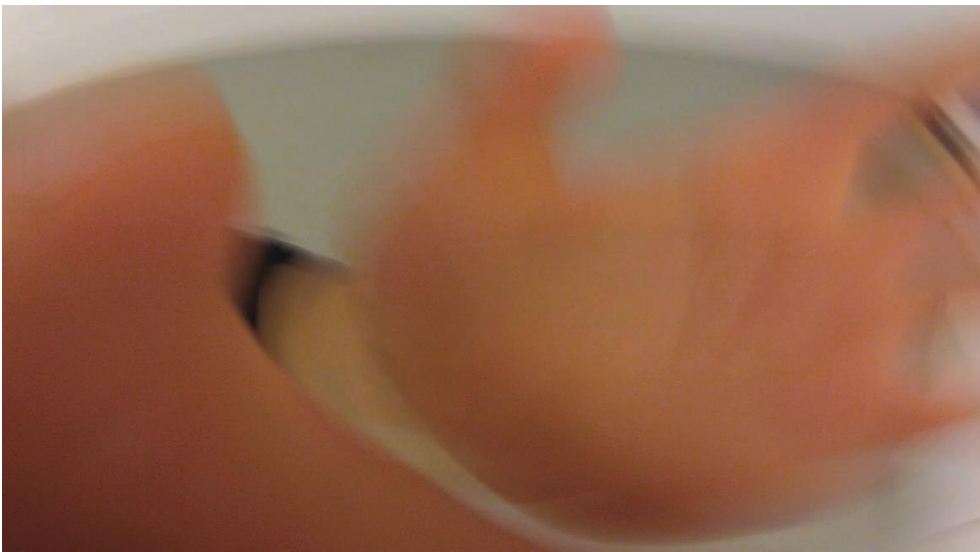
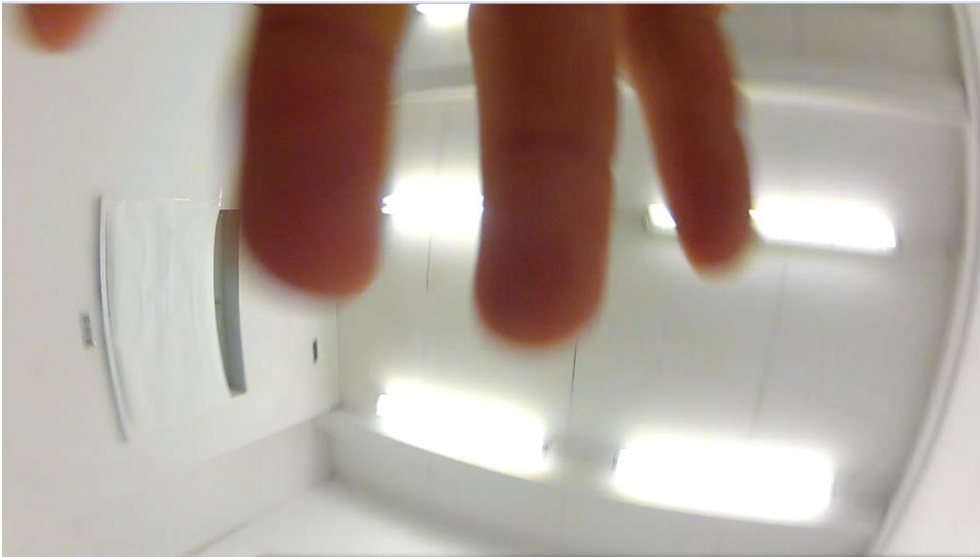
drewno Ø 8 cm
wydruk pigmentowy na papierze

OBIĘKT DO NAKŁADANIA II cyklu PROTEZY

2014

video Full HD Go Pro 57 kl./sek. 1`21``, dźwięk, loop

WCISK

2014

performance, wydruki pigmentowe na papierze (różne wymiary), obiekty

Tel-Awiw, Jerozolima (Izrael), 2014

Zawarta w tytule ekspozycji metafora (*Królicza nora*), zaczerpnięta z książki Lewisa Carrolla *Alicja w Krainie Czarów*, dotyka istotnego wątku przewijającego się w praktyce twórczej Reniszyna. Ważną rolę odgrywają tu otwory – napotkane w najbliższym otoczeniu lub wydrążone w wykreowanych przez artystę obiektach – z jakimi wchodzi on w specyficzną interakcję: w dziurach umieszcza bowiem swoją głowę lub kończyny. Jego działania, takie jak przeprowadzony w Izraelu w przestrzeni publicznej performans *Wcisk* (2014), kojarzyć się mogą z próbą pójsia śladem Alicji, która przecisnąwszy się w głąb króliczej nory znalazła się w alternatywnym świecie, gdzie obowiązują inne reguły i odmienna logika zdarzeń. Potrzeba choć chwilowego wyjścia poza schemat i oderwania się od skostniałych reguł rządzących rzeczywistością (w różnych jej przejawach) wiąże się z podjęciem ryzyka i gotowością poniesienia trudnych do przewidzenia konsekwencji – nigdy przecież nie wiadomo, czy uda się bezpiecznie powrócić z tej podróży.

Natalia Cieślak (fragment tekstu do wystawy *Królicza nora* w Galerii Sztuki Wozownia w Toruniu)

schemat instalacji (360x140 cm)

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 50x33 cm
detal instalacji

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 50x33 cm
detal instalacji

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 50x33 cm
detal instalacji

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 50x33 cm, 10x10 cm
detal instalacji

WCISK

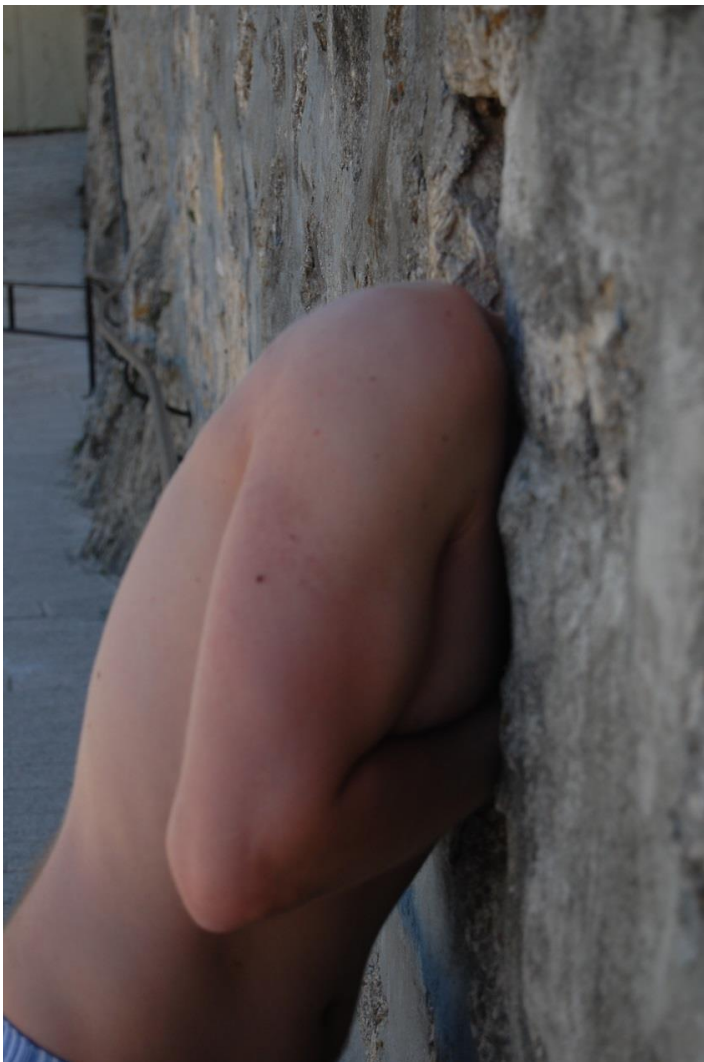
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 26x26 cm
detal instalacji

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 50x33 cm, 36x23 cm
detał

WCISK
2014

wydruk pigmentowy na papierze, 50x33 cm
detal

MASKA z cyklu WCISK

2014

wydruk pigmentowy na papierze

detal

WCISK
obiekty
2016

sklejka, różne wymiary
symulacja

WCISK
obiekty
2016

sklejka, różne wymiary
symulacja

BALONY

2014, video Full HD, 1'43'', dźwięk, loop

BALONY

tryptyk

obiekty, fotografia cyfrowa

jelita, powietrze
technika własna

obrazy cyfrowe przeznaczone do druku na papierze 87 x 58 cm x 3

BEZ TYTUŁU

NIE/SAMOWITE, Galeria STARTER
Warszawa 2014

video Full HD
2014
42``, dźwięk

Niepokój w odbiorze pracy Damiana Reniszyna może być interpretowany jako lęk spowodowany nierozróżnieniem ożywionego i nieożywionego ciała. Na wideo bowiem „coś co jest martwe” wykazuje zbyt duże podobieństwo do tego, co żywe”. A może to coś, co jest żywe, wykazuje podobieństwo do tego, co jest martwe? Artysta trzyma odbiorcę w niepewności – czy obiekt można zakwalifikować jako abstrakcyjną, spreparowaną formę, czy może jako bezpośredni, figuratywny i wyabstrahowany z większej całości element. To intelektualna niepewność i nieokreśloność wiąże pracę Reniszyna z „niesamowitym”. Ponadto, jeśli utożsamimy „obiekt” z wideo z fragmentem ludzkiego ciała praca rozszerza swój wymiar o problem naruszenia granic ludzkiego ciała i zaburzenia jego integralności. „Jak gdyby skóra – ten delikatny zbiornik – nie gwarantowała już integralności «tego, co własne», ale przedziurawiona lub przezroczysta, niewidoczna albo napięta, ustępowała przed wyrzuceniem zawartości”

Agnieszka Sinicka, *Niesamowite - lęk, którego nie można ukoić*, NIE/SAMOWITE

BEZ TYTUŁU

2014

video Full HD, 42``, dźwięk

AMICA z cyklu GDY NIKOGO NIE MA W DOMU

12-kanalowa instalacja videoperformance

2013

max. 4`19``, **FULL HD**, dźwięk, loop

AMICA part 2 z cyklu GDY NIKOGO NIE MA W DOMU

2013,

detal, 2013, 2'05'', FULL HD, dźwięk, loop, 12-kanałowa instalacja videopformance,

AMICA part 9 z cyklu GDY NIKOGO NIE MA W DOMU

2013

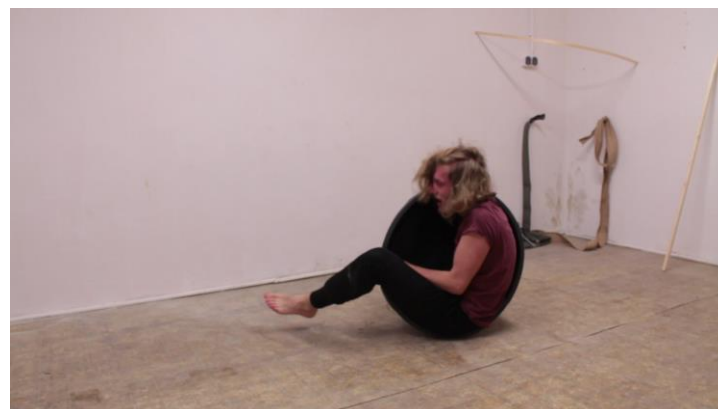
detal , 2`20``, FULL HD, dźwięk, loop, 12-kanałowa instalacja videoperformance

AMICA z cyklu GDY NIKOGO NIE MA W DOMU
obiekt
2013

tekstura, taśma, 180 x 50 cm

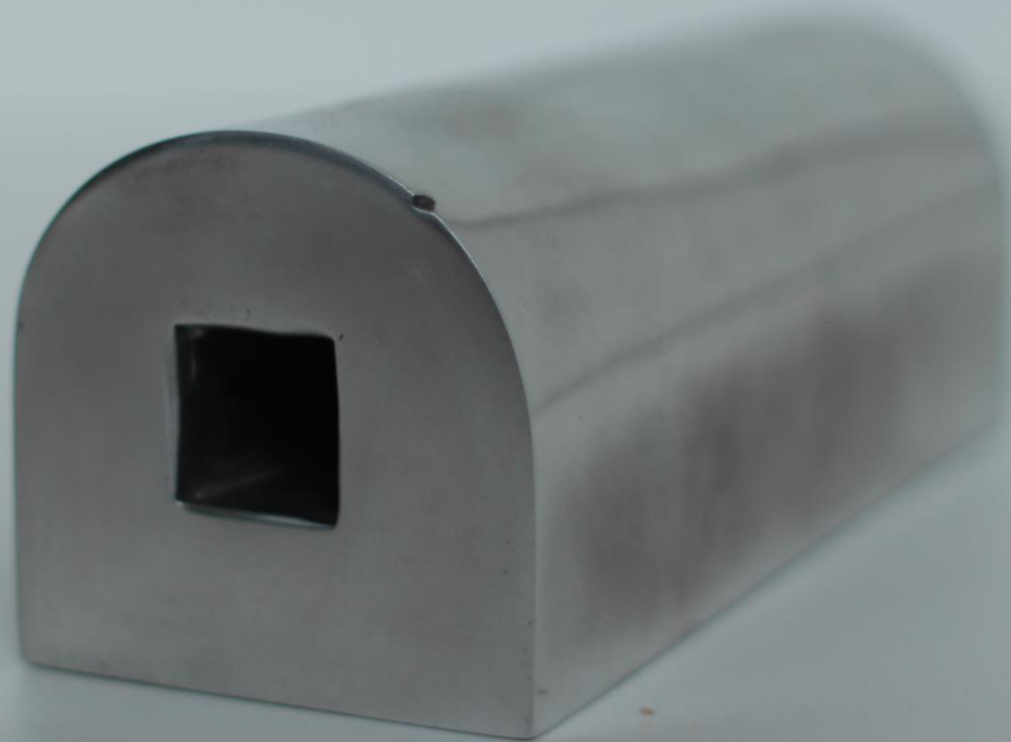

OBIEKT DO PRZEMIESZCZANIA z cyklu **GDY NIKOGO NIE MA W DOMU**, videoperformance, 2013, 5'04'', FULL HD, dźwięk, loop

OBIEKT DO RĘKI

obiekt
2013

aluminium, 20 x 7 cm

OBIEKT DO RĘKI

obiekt
2013

aluminium, 20 x 7 cm

20 SZTUK

instalacja
2013

drewno, półka, 120x20x20 cm

Mdłości, Galeria Sztuki WOZOWNIA
Toruń 2014
widok wystawy

Na granicy tego, co pożądane i tego, co w nadmiarze niestrawne, balansuje zbiór osobliwych przedmiotów, czyli *20 Sztuk* Damiana Reniszyna. Drewniane, obłe i haptyczne formy, zarazem przypominają fallusy, jak i młynki do pieprzu. Nie wiadomo, czy ulec ich uwodzeniu i chwycić je w dłoń, czy pozostawić na miejscu. Są one na sobie tylko właściwy sposób „pikantne”, ale ich nadmiar wprowadza nas w konfuzję, w horyzoncie nasycenia konotując nadmiar rozkoszy i przesyt.

Marta Smolińska

(fragment tekstu do wystawy *Mdłości*)

FORMY UŻYTKOWE

obiekty, video
2013

drewno, różne wymiary
I: 210 x 140 x 25 cm
II: 130 x 130 x 25cm
III: 220 x 25cm

animacja poklatkowa HD 41``, loop, bez dźwięku

Ekstrema, Miejska Galeria Sztuki 13 MUZ
Szczecin 2014

(...) *Formy użytkowe* Damiana Reniszyna eksplorują obszar cielesności, receptywności ciała oraz jego reakcji z otoczeniem. Wykonane z drewna obiekty przy pierwszym kontakcie kojarzyć się mogą z surowymi designem i organiczną rzeźbą, jednak głębszy namysł i zapoznanie się z towarzyszącym im materiałem wideo, ukazuje ich funkcjonalność w innej perspektywie. Prace te jawią się jako zaproszenie do interaktywności i cielesnego współuczestnictwa. *Formy użytkowe* nawiązują komunikację z naszym ciałem na sensualnym poziomie, odwołują się do zmysłów dotyku i równowagi, inspirują do wymiany swoją haptyczną fakturą i cielesnolubną formą (...).

(*Dyskretny urok ekstremy*, Lena Wicherkiewicz, *EXIT*, Nr 3 (99) 2014)

FORMY UŻYTKOWE

video
2013

animacja poklatkowa, HD, 41'', loop, bez dźwięku

FORMY UŻYTKOWE

obiekty, video
2013

drewno, różne wymiary

FORMY UŻYTKOWE

2013

makieta, obiekty

drewno, różne wymiary (ok. 40 cm²)

TOŻSAMOŚĆ KRZESŁA

rzeźba
2012

drewno, 180 x 60 x 50 cm

TOŻSAMOŚĆ KRZESŁA

rzeźba
2012

drewno, 180x60x50 cm

ŁEB
rzeźba
2012

drewno, 170x60x40 cm

DAMIAN RENISZYN

e-mail : damianreniszyn@gmail.com

tel.: +48 505-483-189

www.damianreniszyn.com

<https://vimeo.com/damianreniszyn>

<https://www.youtube.com/user/damianreniszyn>